

МАЙБУТНІЙ ДІМ

НЕБЕСНОГО НАРЕЧЕНОГО

ТА ЗЕМНОЇ НАРЕЧЕНОЇ

Залишмося хвилинку на ногах, схиливши тепер свої голови перед Богом.

² Наш Небесний Отче, ми дійсно вдячні за привілецію бути сьогодні тут, зібраними в Ім'я Господа Ісуса. Ми молимо, щоб Ти пробачив нам гріхи, та оскільки ми знаходимося тут, щоб звернути свою увагу до Вічних речей та до Життя, яке перебуває за межею цієї смертної сфери. Зараз ми молимо, щоб Ти дав нам Свої вказівки, як ми повинні повернути, що нам повинно робити в майбутньому, і навіть і зараз у цій присутності, щоб дістатися того місця, яке було нам. . . обіцяне.

³ У країні багато хворих та нужденних, і їхня мандрівка не завершилася. І наш головний ворог, не тільки наш ворог, але Твій ворог — прийшов, щоб перетнути їм шлях, та—та відняти у них життя, та передчасно відправити їх до могили. І ми сьогодні прохаємо за них, щоб Ти, Господи, та Твоя ласка й благодать продовжили їхні дні до визначеного часу.

⁴ Тут на платформі, тобто, на кафедрі лежать хусточки та пакуночки. І там у проходах та навколо на ношах та розкладушках хворі та стражденні, знаходяться у зібранні, яким ледве вистачає сили триматися.

⁵ О Вічний Боже, Благословенний, вчуй Ти цього ранку наші молитви, через Кров Господа Ісуса; не дивимося на наші беззаконня, але знаємо, що Він зайняв наше місце, і Він є Той, Хто представляє нас у цій молитві. Тобі на славу, Господи, нехай усі до одного зціляться.

⁶ Благослови ці хусточки. Коли їх покладуть на хворих, нехай вони одужають.

⁷ І тепер, Отче, поки ми чекатимемо на сильне служіння зцілення, яке, як ми віримо, буде опісля, відкрий нам дорогу до Життя, Господи, щоб ми через Твоє Слово могли пізнати, що нам необхідно робити. Бо ми прохаємо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

⁸ Я, як і завжди, вважав це за одну з найбільших привілецій — бути в домі Божому та проповідувати Його народові. І тепер, я знаю, що тут дуже заповнено, а в мене вельми довгий урок. Тож я. . . я—я сподіваюся, що—що ви влаштуєтеся якомога зручніше, поки ми не завершимо з Посланням.

9 Отож, тут спекотно, але ми вдячні за кондиціонер повітря. Але, в групі такого-от розміру ніякий кондиціонер не допоможе, розумієте, бо ваше тіло — це генератор, приблизно дев'яносто вісім градусів [за шкалою Фаренгейта. Це 36,6 градусів за Цельсієм.—Пер.], і він постійно виробляє тепло, і сидимо близько один до одного. Але я—я вірю, що Бог, наскільки Йому можливо, дасть вам почуватися якомога зручніше.

10 І коли ми тут, приходимо на подібні зібрання, я—я в жодному разі не став би змушувати вас приходити сюди, якби не вважав, що це допоможе вам, якби не вважав, що це вам щось дасть, і це піде вам на користь — ваш прихід. І, потім, знаємо також, що нам залишилося не дуже-то багато часу на ці справи, бо ми—ми наближаємося до найзавершальніших годин, і я—я хочу, щоб кожна хвилина, якою я розпоряджаюся, мала значення для Його Царства. І тепер, я вірю, що Господь Бог благословить нас, коли ми зібралися.

11 І я хочу передати вам деякі відгуки, що, учора я ходив по різних місцях, провідував декого з хворих та страждених, у мотелях, і я на цьому тижні бачився з деякими менеджерами, у деяких закладах харчування. Наприклад, я цього тижня був тут у “Ранч Хауз”, і, коли ми виходили, менеджер поздоровкався зі мною за руку. І він сказав, він звернувся до мене: “Брате Брангаме”. Я здивувався, звідки він знає мене. І він сказав. . .

Я сказав: “Ви менеджер?”

12 Він сказав: “Я власник”. А потім він сказав: “Так, ваші люди приходять сюди попоїсти, звідти”. Сказав: “Вони. . .”

І я сказав: “Ну, думаю, через них у вас товкотнеча”.

13 Він сказав: “Добродію, це одні з найкращих людей, яких я бачив”. Він сказав: “Вони дійсно хороші”.

14 Учора я їздив до одного мотелю, щоб провідати одну молоду леді, з якою я хотів поговорити, там були її батько й мати, і мені потрібно було зайти до менеджера, щоб дізнатися, де мот-. . . у якому вони номері.

15 Він сказав: “А ви Брат Брангам?” Це було там у “Дубках”.

І я сказав: “Так, добродію”.

16 Він сказав: “Хочу потиснути вам руку”. Він сказав. . . Він представив мене своїй дружині; дуже хороша пара. Вони сказали: “Кожен з тих, хто живе у цьому мотелі, відвідує ваші служіння. Ми забронювали для них місця”. І сказав: “Ми відмовили усім іншим своїм клієнтам”.

І я сказав: “Що ж, дякую вам за це”.

17 Він сказав: “Брате Брангаме, одні з найкращих людей, яких я коли-небудь бачив — це люди, що приїжджають сюди, які відвідують ваші зібрання”.

18 Учора ввечері я зайшов тут до одного свого товариша, містера Беккера, і мені завжди подобалися його бутерброди. Він такий. . . Він, я знав його ще коли був юнаком; знав його все своє життя. Там сиділа одна пара звідти, у тому старому закладі, там у готелі “Ріверсайд”. Тож вони. . . Містер Беккер сказав: “Біллі?”

19 Я сказав: “Що це таке, Гомер?” Ми дуже добре знаємо один одного.

Він сказав: “Усі твої люди харчуються там у мене”.

20 У “Блакитному вепрі” шонеділі харчуються десь двісті чи щось таке. І куди б я не пішов, я чую відгуки про те, які ви хороші.

21 Це добродій сказав: “Отам он у ‘Ріверв’ю’, — сказав, — увесь той готель зайнятий людьми, що відвідують зібрання”. Сказав: “Цілі сотні не можуть туди потрапити”.

22 Отож, бути такими, для мене ви — сіль землі. Я—я такий вдячний знати, що в мене є привілеція проповідувати людям, що навіть грішники та люди. . . Я не кажу, що ці люди є грішниками, але я маю на увазі бізнесменів та інших, які можуть сказати, що ви хороші люди, і ви є цінні для них у їхньому бізнесі, у їхніх закладах. Знаєте, це і є бути солоним. Я ціную це, вашу поведінку, те, як ви дбаєте про все.

23 Я завжди говорив: “Якщо приїде хто-небудь такий, в кого нема грошей, щоб оплатити рахунок, просто подзвоніть мені”. Розумієте? Я сказав: “Ми щось придумаємо”. І я сказав: “Завжди годуйте їх, чи є в них гроші, чи нема”. Розумієте, все, що можна зробити.

24 Я відчуваю, що ви мої діти. Ви—ви є тими зірками, які я. . . Якщо в мене, коли дістануся туди, буде яка-небудь, ви будете тією сяючою перлиною у—у вінці мого служіння. Коли воно буде увінчане, ви будете тією перлиною.

25 І я розповідав вам, у минулі рази, про Сім Печаток, Церковні Епохи та усе інше, що—що відбувалося.

26 І тепер, цього ранку, в мене дуже важлива тема. Як на мене, вона вельми благословенна. Сподіваюся, що і вас вона торкнеться так само. І якби я тільки міг викласти її у тому натхненні, у якому я її одержав, це було б чудово, але то вирішувати Богу.

27 Я розповідав вам про те, *де і що* станеться, і ми бачили, як оце все збувалося.

28 Отож, цього ранку я проповідуватиму про: *Майбутній Дім Небесного Нареченого та земної Нареченої*, де вони житимуть. І, бо я сподіваюся, що, Божою благодаттю, ми усі є частиною того величного задуму Божого.

29 І тепер, я—я сподіваюся, що ви потерпите мене, наготуєте свої Біблії, свої олівці чи що там у вас буде, коли читатимете зі мною, бо я буду звертатися до багатьох місць Писання. Старатимуся

закінчити так, щоб вистачило часу помолитися за хворих; я обіцяв це. Ви трохи молилися за останніх, у приміщеннях та усюди, за тих, що є майже безпомічні та безнадійні.

30 І, як Господь зволить, я, мабуть, проведу шістнадцятого іще одне служіння, може, просто помолитимуся за хворих.

31 Зараз починається моя відпустка. Починаючи з цього січня я був у поїздках, і я повертаюся сюди. Я повернуся. Вранці я повезу свою родину до Тусону, а потім я вернуся назад, щоб провести цей час тут у Кентуккі з деякими з моїх друзів на полюванні, полюванні на білок, пару тижнів чи, може, сім чи вісім, десять днів, чи як вже там буде, якщо тільки Господь не поведе мене у якесь інше місце. Я ніколи не знаю, де саме опинюся; ми ніколи не знаємо цього, бо це в руках Бога, одного тільки Бога.

32 Отож, щодо цієї величної теми, ми—ми... Вважаю, якби я ретельно узявся за неї, це зайняло б не один тиждень, бо необхідно викласти багато чого. Але я записав деякі місця Писання, деякі нотатки, просто щоб торкнутися головних моментів цього, що дасть вам керунок для вивчення.

33 Потім, незабаром, може, як Господь зволить, у жовтні, я не знаю, коли, та коли вже Він дасть, я хотів би виділити декілька днів саме для безперервних служінь по 12-му розділу Об'явлення, щоб ув'язати його з оцим ось тут. О-о, вірю, що то буде чудово. Буде, саме так. То буде чудово — побачити, як Він вчинив.

34 Потім, ось, ми зібралися разом, я сказав учора ввечері, я сказав: “Знаєте, коли я...” Вранці, як і кожного ранку, я думаю: “Коли я прийду туди, то поздоровкаюся там з кожним зі своїх друзів”. А тепер, як у мене це вийде?

35 Зі мною тут мій хороший товариш, доктор Лі Вейл, сидить отут, його прекрасна жіночка й донька. І Брат Рой Бордерз, і, думаю, Брат Руделл, Брат Білер, та Брат Палмер, та Брат Джексон. І, о-о, подумати тільки... Ті дорогі браття з різних куточків! Брат Ентоні Мілано, і, о-о, куди не поглянеш, побачиш якогось іще брата! Аж з Арканзасу, я не можу пригадати їхні імена; Брат Джон, Брат Ерл Мартин, та Брат Блер. І, о-о, там просто... ти... Просто безкінечно, розумієте. Я такий радий, що навколо мене, коли навчаю Слово Божому, зібралася така-от група людей, яких я вважаю доблесними мужами, справжніми мужами Божими.

36 Я вдячний за цю невеличку скинію. Я вдячний за її п'ять дверей, що відкриті для людей. Кожні двері... В нас тут є чотири дякони, наповнені Духом мужі; чотири господарники, наповнені Духом мужі. Їх по двоє біля кожних дверей. А спереду подвійні двері для двох пасторів — пастирів.

37 Ми раді, що ви тут; вдячні Богу за це. Нехай Він благословляє вас.

38 Тепер, ми хочемо піднятися на хвилинку, коли будемо читати 3-й розділ Другого Петра і, також, з Книги Об'явлення 21.

39 Коли ми стоїмо, о Господи, наповни наші серця вдовolenням від читання Твого Слова, бо знаємо, що Ісус сказав, що “Небеса й земля проминуться, але Моє Слово не проминеться ніколи”. Знову ж, знаємо, що Він сказав: “Усе Писання має здійснитися”. І коли ми читатимемо про все це, нехай ми одержимо від Тебе розуміння щодо години, за якої ми живемо. Ми прохаємо це в Ім'я Ісуса, Автора Книги. Амінь.

40 Друге Петра 3.

Це вже другого листа пишу я до вас, улюблені, в яких нагадуванням розбуджую у вас чисту думку,

Щоб ви пам'ятали слова, що святі пророки давніше звістили їх вам, і заповіді Господа й Спасителя, передані вашими апостолами.

Насамперед знайте оце, що в останні дні прийдуть з насмішками кепкуни, що ходитимуть за своїми пожадливістями

Та казатимуть: Де обітниця Його приходу?.. (Хіба не така ця жінка-безбожниця!). . . та відколи заснули батьки, все лишається так, як було від початку творіння.

Скрите перед ними, — бо самі того хочуть, — що небо було здавна, і що земля з води постала й через воду, словом Божим,

Тим то тодішній світ і загинув, потоплений водою.

Нинішні ж небо й земля, заховані тим самим словом, зберігаються для вогню на день суду й загибелі безбожних людей.

Одне нехай не буде приховане від вас, улюблені, що в Господа один день — немов тисяча років, а тисяча років — немов один день.

Отож, не зволікає Господь з обітницею, як якась людина вважає це за зволікання, але довготерпить нас, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі могли прийти до каяття.

День же Господній прийде, як злодій уночі. . . коли небо й земля, з гуркотом. . . мине з гуркотом, а стихії, розпечені, розтопляться, і земля та діла, що на ній, погорять.

Коли все це буде так знищене, то якими треба бути в святому житті й побожності нам,

Що чекаємо й прагнемо скорого приходу Божого дня, за якого небо, палаючи, розтане, а розпалені стихії розтопляться?

Але ми, за Його обітницею, чекаємо нового неба та нової землі, що правда на них пробуває.

Тому, любі, оскільки ми чекаємо цього, пильнуйте, щоб Він не знайшов вас. . . щоб Він знайшов вас безплямними та бездоганними у мирі.

А довготерпіння Господа нашого вважайте за спасіння, як і улюблені наш. . . Павло. . . писав був до вас за даною йому мудрістю.

Як і. . . усіх його посланнях, де він про це говорить. . . які часом є важкі для розуміння, що ненавчені та нестійкі б'ються, перекручують, як—як і інші Писання, собі на загибель.

Тож ви, улюблені, знаючи це наперед, стережіться, щоб і вам не бути зведеними. . . блудом безбожних, не відійти від своєї. . . непохитності,

Але зростаєте в благодаті. . . у пізнанні Господа й Спасителя Ісуса Христа. Йому слава і тепер, і дня вічного. Амінь.

⁴¹ Тепер, в Об'явленні Христа, у 21-му розділі, я прочитаю оці Слова.

І побачив я небо нове й нову землю, перше бо небо й перша земля проминули, і моря вже не було.

І я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусалим, що сходить з неба від Бога, що був приготований, як наречена, прикрашена для чоловіка свого.

І почув я гучний голос з неба, що говорив: Ось оселя Бога з людиною, і Він житиме з ними. Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними, їхній Бог.

І Бог зітре кожну сльозу з їхніх очей, і не буде вже ні смерті, ні скорботи, ні плачу, ні болю вже не буде, бо перше минулося.

І сказав Той, Хто сидить на престолі: Ось, нове все творю! . . . сказав Він мені: Напиши, бо слова ці вірні й правдиві.

І сказав Він мені: Довершилося! Я Альфа й Омега, Початок та Кінець. І хто прагне, тому дармо Я дам від джерел живої води.

Переможець успадкує усе, і Я буду йому Богом, а він буде Мені сином.

Помолимося ще раз.

⁴² Господи Ісусе, з такою обітницею й такою суворою мовою, з якою Сам Ісус та апостол звертаються до нас стосовно години, яка в нас наближається, дай нам, о Господи, Твій керунок, щоб нам знати, як правильно підійти до неї. Бо ми знаємо, що вона наближається. Місця Писання мають здійснитися, і так і буде.

І тепер, Господи, ми знов прохаємо про Твою ласку на нас усіх, коли ми вивчатимемо Твоє Слово. Будь з нами та розкривай Його нам, Господи, бо ми прохаємо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

Можете сідати.

43 Отож, цікаво, чи можна там як-небудь, може, щоб можна було вимкнути світильники у головному залі й залишити їх тільки тут на платформі, так було б краще, й зменшити навантаження на електромережу. Одного вечора ми мало не спалили трансформатора. І якщо сторож зробить це для нас, ми будемо вельми вдячні, вимкнути нижні світильники, у головному залі. І, я думаю, вам буде досить видно, щоб бачити, писати.

44 Отож, ще раз тема, оголосити її, що ми приступаємо до теми: *Майбутній Дім Небесного Нареченого та земної Нареченої*.

45 Отож, оскільки то було... Мені просто доведеться зробити це. Тут просто дуже жарко, розумієте. Так, панове. Коли ми... Я знаю, що моїй дружині не подобається, коли я роблю так; але, це, зніму свого піджака. Тут просто дуже жарко. Розумієте, у вас там є свіже повітря, а тут у цьому закутку нема циркуляції, розумієте. Отож, в—в майбутньому, тобто...

46 Точніше, в минулому ми вивчали *Сім Печаток, Сім Церков*. Зараз Брат Вейл та інші вірно працюють над отим усім, щоб зробити це у вигляді книжки.

47 І коли бачимо, як збуваються оці всі таємничі речі, які ми бачили, тоді, я вважаю, після зрозуміння цього в ту годину, за якої ми живемо, й це становище; кожен, хто захоче узятися справді неупереджено й дослідити те, про що говорилося, і чому обіцяно статися, і що сталося, — зможе тільки сказати, що оте все здійснилося. Розумієте? Саме те, що, як сказав Бог, Він вчинить, Він вчинив це ідеально точно, до останньої літери, в точності. Розумієте?

48 Отож, думаю, що в цьому, не знаємо, за якого часу може з'явитися Господь Ісус, я подумав, що було б непогано, здавалося, що Святому Духові вгодно, щоб ми, в такому разі, поговорили про це; і може, знов повернутися до цього двічі або тричі, бо в моєму розпорядженні нема стільки часу, щоб викласти оце все.

49 І коли торкаєшся якогось предмету, що може стати невеликим спотиканням для когось, в тебе не виходить роз'яснити це повністю до самого кінця, в такому разі ти приїжджаєш ще раз, щоб охопити наступну тему.

50 І потім, пізніше, у... як Господь зволить, ми звернемося до 12-ї з печаток, тобто, ні... Прошу пробачення. 12-й розділ Об'явлення, який знаходиться між Приходом Господа і завершенням Сурем і так далі. Ми постараємося викласти це, щоб виявити, хто такий сатана, і що він вчинив, звідки він з'явився, яка його мета, і як ота його велична краса, яку було дано йому, стала причиною його падіння. Причиною падіння став його обман; краса.

51 Потім, як і неможливість для будь-якої людини, що хоче правильно розглянути це, оте змієве “насіння”. Я закликаю до цього кожного, розумієте, хто хоче розглянути це, абсолютно посереднім розумом. Це зрозуміле й дитині. Розумієте? Отож, пізніше ми підійдемо до цього.

52 Отож, ми розуміємо тут, що ці два місця Писання. . . Причина, чому я прочитав 3-й розділ Другого Петра та співставив його з Об’явленням 21 — у тому й у іншому йде мова про одне й те саме, але Іван не—не розписав його так, як це зробив Петро. Бачите? Ми розуміємо, що цей величний Дім Нареченої має бути тут на землі.

53 І тепер, якщо ви прочитаєте, точно як і у 21 розділі, у 21-му розділі Об’явлення, апостол тут сказав, тобто, пророк сказав, що “побачив я Небо Нове й Нову Землю”. Таке враження, що має статися повне знищення.

54 Отож, як я віднаходжу свої Послання — через молитву. Я перебуваю у молитві, і мені щось об’являється. І я почекаю на це декілька хвилин, і побачу, чи правильно це, потім я відчуваю це ближче. І, потім, часом буває так, що я чекаю й чекаю, поки це не переходить у видіння. Та коли воно починає приходити, і я впевнений, що воно приходить від Бога, тоді я звертаюся до Писання. Розумієте, Оцьому ось слід бути підтвердженням усякої духовної речі, що відбувається, тому що Біблія — то повне об’явлення Ісуса Христа, розумієте. Вона є Його Тілом.

55 І тепер, у цьому, може, я знайду місце у Писанні, яке не підходить ідеально точно, і я задаюся питаннями. Я знов беруся за молитву. Це приходить знов. Потім я—потім я починаю перевіряти місця Писання.

56 Отож, наша Біблія написана англійською, а англійські слова увесь час змінюються. Скажімо, наприклад, у Святого Івана 14 сказано: “В Домі Батька Мого осель багато”, — оселя у домі. Що ж, тоді ти, що тобі треба зробити з цим тоді — звернутися до—до оригіналу й подивитися, що мав на увазі Яків, тобто, звернутися до єврейського чи грецького, з першоперекладу. І там сказано: “В Царстві Батька Мого палаців багато”. Добре, потім ти звертаєшся до того часу, коли перекладачі робили переклад для короля Якова, в англійській мові *царство* називалося “домом”, і цар був батьком над своїми представниками. Ось чому там переклали: “В Домі Батька Мого осель багато”. Розумієте? І тоді ти розумієш ті слова, і тобі треба їх відшукувати.

57 Потім, розумієте, від того натхнення. . . Я кажу сьогодні вранці: з цієї кафедри завжди проголошувалося одне тільки точне Писання. Ось як прийшло *Насіння змія* та оці всі інші речі. Розумієте? Через. . .

58 І це, дійсно, якби хто-небудь просто прочитав і сказав: “В Домі Батька Мого осель багато”, — якщо ти не зупинишся,

щоб дослідити, помолитися, ти геть заплутаєшся. Розумієте? Але просто продовжуй молитися. Бог завжди виправить, якщо це приходить від Бога.

⁵⁹ Отож, Іван пояснює переміну та при-. . . як це відбудуватиметься. . . Точніше, не він пояснює це, але Петро. Іван просто сказав: “Побачив я Нові Небеса й Нову Землю; перші небеса й перша земля проминули. Моря вже не було. Я, Іван, бачив Місто святе, яке сходило з Неба від Бога, що було приготоване як Наречена, прикрашена для Свого Чоловіка”. Але, тепер, ми звернемося до Другого Петра, щоб розібратися, Петро пояснює, як відбудуватиметься цей процес. Отож, якщо поглянути на те, що сказав Іван, звучить приблизно так: “Бо перші небеса й перша земля проминули”, — знищені. Розумієте, в такому разі, це видається вельми дивним. Тож саме це й вразило мене, і я почав відшукувати це слово — “проминули”. І, ось, але то ясно, що вони обидва, — апостол і пророк, — говорили про одне й те саме.

⁶⁰ І тепер, також, у Книзі Ісаї, ось, бо ви хочете занотовувати ці місця Писання, в Ісаї 65:17. Ісаїа говорить про Тисячолітнє Царство, оті тисячу років відпочинку для—для Божого народу. Ісаїа говорив про це, і він сказав: “Я. . . Там було. . . Усе колишнє проминуло”, — і як там будуватимуть будинки, заселятимуть їх. Якби у нас був час. . . Мабуть, ми не будемо спішити та—та виділимо хвилинку на читання цього, Ісаїа 65, давайте прочитаємо звідси, декілька хвилин. І тут якраз те, що нам потрібно. Отож, починаємо з Ісаї 65:17.

І, ось, Я творю нові небеса й нову землю. . .

⁶¹ Отож, пророк Ісаїа був одним з пророків, який у своєму пророцтві написав точно всю Біблію. Він починає з творіння; у середині його Книги, десь у 40-му розділі приходить Іван Христитель, Новий Заповіт; і підходить тут, у своїй Книзі, до Об’явлення, до Тисячолітнього Царства. В Біблії шістдесят шість книг, а в Ісаї шістдесят шість розділів. Він написав завершений коментар.

⁶² Отож, ми бачимо, ось, він тут доходить до 65-го розділу, іще один розділ, і він говорить про Тисячолітнє Царство. Зверніть увагу на це, як чудово.

. . . ось, Я творю нове небо й. . . нову землю, і не згадається річ колишня, і не прийде на думку. (Це і є “проминути”).

Тож радійте й тіштесь. . . тим, що Я створив, бо ось Я створю Єрусалима на радість, а його народа — на веселість.

І буду Я радіти Єрусалимом, і втішатися буду народом Своїм, — і не почувється в ньому вже голос плачу, бо. . . й голос зойку.

З цього часу не буде вже... юного днями, та... старого, який своїх днів не сповнить, бо сторічний помре як юнак, і грішник у віці ста років буде винний. Тоді буде...

І доми побудують, і мешкати будуть у них, і засадять вони виноградники, і будуть їхній плід споживати.

І не будуть вони будувати, щоб інший там жив (тобто, твоя ферма, її успадкує твій син чи хто-небудь з твоїх спадкоємців)... не будуть садити, щоб інший споживав це там (вони самі собі садитимуть і перебуватимуть там; вони мають Життя Вічне)... дні бо народу Мого — як дні дерева, і Мої... і вибранці Мої споживатимуть чин своїх рук.

Не будуть вони працювати надармо, і не будуть робити на страх, вони бо насіння, благословлене Господом, і нащадки їхні з ними.

⁶³ Тепер дивіться, ось до чого я збираюся звернутися за хвилинку.

І станеться: поки покличуть, то Я відповім, вони будуть іще говорити — Я почую.

І вовк та ягня будуть пастися разом, і лев, наче вів, буде їсти солому... гадіві хлібом його буде порох. І вони не чинитимуть зла і вигубляти не будуть на всій святій Моїй горі, — говорить Господь.

⁶⁴ Що за обітниця, від цих пророків та визначних мудреців, учителів Біблії у далекі давні часи, що бачили прихід цього славетного Дня!

⁶⁵ По цих віршах дехто може подумати, тобто, когось, радше, можуть переконати, що усю планету, землю буде знищено — “Я творю Нове Небо й Нову Землю”, — розумієте, що небеса шезнуть, і земля шезне, буде цілковито знищена. Але при уважному дослідженні та з допомогою Святого Духа ми бачимо Правду про це; і саме до цього ми й приступимо.

⁶⁶ То тільки атмосферу, що окриває її, та гріх, який на землі — ось що буде знищено. Розумієте? Отож, ми усвідомлюємо, що небеса — то означає “атмосфера, що угорі”. Розумієте?

⁶⁷ І що ж буде? Тоді оці будяки, й хвороба, й смерть, й політика, й гріховні чоловіки, й гріховні жінки, й лукаві духи усі зникнуть без сліду і будуть знищені. Розумієте? Так і повинно бути, бо ми житимемо просто тут. Ми доведемо це за допомогою Біблії. Просто тут — ось де ми житимемо. Отож, зверніть увагу: будяки, мікроби, усякі недуги та все інше буде видалено повністю. Усе це, існування цього, що є зараз на землі: штучні людські системи, політика, гріх, усякого роду лукаві духи, якими занечищено цей світ, й усі небеса, які тут над нами, занечищено лукавим духом. Отож, ми збираємося надовго й глибоко зануритися у це, розумієте.

68 Усе це є в небесах, тобто, у атмосферах, і на землі, що існує зараз. Ця земля містить оце все, але її було створено не для цієї мети. Гріх став причиною того, що вона стала такою. Розумієте? Її було створено Богом, Творцем. Але все...

69 І все, з чого складаються наші тіла, у яких ми зараз живемо — було закладено у землю, коли Бог створив її, бо ви вийшли з пороку земного. Це все викладено тут. Коли Сам Бог створив її, ви були в Його думках. І в Ньому, Величному Вічному, були думки, котрі є Його атрибутом.

70 І ось, гріх став причиною того, що все це сталося. І Бог збирає Свій матеріал протягом цієї епохи.

71 Сатана — він досі тут. Ось чому відбуваються оці всі речі. Він досі тут, і все його лукаве військо досі тут. Зверніть увагу, ось чому земля нині така занечищена. Ось чому відбуваються огидні та безглузді події: кровопролиття, війна, політика, гріх, перелюб, чиняться усякого роду нечистоти — бо сатана є правителем цієї землі та цієї атмосфери.

Ви скажете: “Атмос-...?” Так, панове!

72 І небо, і землю нині занечищено бісами, які можуть обвинувачувати нас перед Богом. Ісус же перебуває Там, щоб заступатися за нас. Розумієте? Коли обвинувачувачі все тицяють пальцем: “вони вчинили *оце*, вони вчинили *оте*, вони вчинили *оте*”, — але Кров все одно покриває. Він прийшов, щоб відкупити тих Обраних, яких Він передбачив. Ось чому сьогодні така нечистота.

73 Тут апостол, тут у Другому Петра, у 2-му розділі, у 5-му та... у 5-му та 6-му віршах. Так, у мене це є. Він каже про три стадії землі. Розумієте, він—він описує три її стадії. Зверніть увагу, як він викладає все це.

74 “Давній світ постав з води”, — отож, то був допотопний світ.

75 Тепер, той, що є — існуючий світ, у якому ми живемо нині, це названо “світом”.

76 “Давній світ, що постав водою”, — Буття 1:1. Нинішній час і “світ”, що існує нині. І потім, знову ж, він каже про інший, — “світ, що має настати”, — Новий Світ. Три світи; три стадії світу.

77 І, зверніть увагу, як Бог роз’яснює нам Свій план відкуплення. О-о, це просто піднесло мою душу, коли я побачив це, як Він тепер роз’яснює нам Свій план відкуплення. Тепер, співставте з тим, що ми бачимо на власні очі. Те, що Бог вчинив, щоб відкупити Свій світ, Він здійснив такий самий план, щоб відкупити Свій народ, бо незмінний Бог не міняється в жодному зі Своїх планів, ні в чому. Це так славетно!

78 Як Він вів нас до Себе, до скинії в нас, через три стадії благодаті; точно як Він вів і цей світ у трьох стадіях, щоб прийти до світу. Як Бог прийде до цього світу після того, як той

пройде через три різні стадії очищення, це в точності те, як Він приходить до нас через три стадії благодаті. Я навчав цьому при початку; з тих пір я не змінився. То є Боже Слово.

⁷⁹ Ти маєш дивитися, щоб трійки, сімки, дванадцятки постійно сходилися. Біблійні числа мають ідеально співпадати, інакше картинка в тебе вийде геть заплутаною. Якщо не можеш зрозуміти цього — просто молися й молися. Ось побачиш: усе точно підійде. Бог є досконалий у трьох. Розумієте?

⁸⁰ Зверніть увагу: “давній світ”, — допотопний; оцей ось “світ”, що існує зараз; і Той, що має настати.

⁸¹ Отож, перша стадія, до якої Він нас підводить. . . Розумієте, Його план відкуплення в усьому є абсолютно такий самий. Він застосовує такий самий метод. Він не міняється. Він сказав, у Малахії 3: “Я Бог, і Я не міняюся”. Те, як Він робить це, тому якщо Він спас першу спасену Ним людину через пролиту Кров Невинного, Він має спасти так і наступного; і з кожним, кого Він спасе, має бути так само.

⁸² Якщо Він зцілив когось з людей будь-коли у життєвій мандрівці; чи то за днів Ісуса, апостолів, пророків, коли завгодно; коли є відповідність таким самим умовам, Він має вчинити так знову. Правильно. Він не міняється. Міняються люди, міняються часи, міняються епохи, міняються диспенсації, але Бог залишається таким самим. Він є досконалий. Яку ж надію це повинно дати хворим людям!

⁸³ Якщо Він хоч раз зцілив людину, Він повинен вчинити так знову, коли є відповідність таким самим умовам. Хоч раз, хоч раз Він спас когось з людей — Він має чинити це на тих самих основах, на яких Він вчинив це уперше. Якщо Він хоч раз наповнив якусь людину Духом Святим, Він має чинити це на таких самих основах, на яких Він вчинив це уперше. Якщо Він хоч раз підняв якусь людину з могили, Він має вчинити це вдруге й кожного іншого разу на таких самих принципах.

⁸⁴ Він не міняється. О-о, що за надію це дає мені! У чому ж вона? Не у якійсь штучній людській теорії, у чомусь такому, що склали групи людей; але Його незмінне Слово.

Ви скажете: “Невже то є Правда?”

⁸⁵ Він сказав: “Нехай слово кожної людини буде брехнею, але Моє — правдою”. “Бо небо й земля проминуться, але Моє Слово не проминеться”. “Усе Писання є дане за натхненням, тому воно є добре й корисне для навчання”. І, пам’ятайте, що “усе Писання здійсниться”, — кожна його часточка.

⁸⁶ Зверніть увагу, як Бог роз’яснює це нам. І хіба в цьому не було величного підтвердження, доброго. . . величного, ласкавого благословіння від Бога! Коли я бачу це, і бачу це ще з юних років,

ше як Христос уперше мав справу зі мною — все одно я завжди навчав тим трьом стадіям благодаті. Отож, зверніть увагу, що то є правдивим.

87 Отож, перший крок — це “покаяння перед Богом”. І потім, слідом за цим іде хрищення у воді, — “водне хрищення”, — “покайтеся та охристіться в Ім’я Ісуса Христа”. Бачите, слідом іде водне хрищення, виявляючи, що те покаяння було істинним. Або, щоб “відпустити” наші минулі гріхи, це ніяк не стосується майбутнього гріха. Воно тільки відпускає. “Покайтеся та охристіться в Ім’я Ісуса Христа”. Заради чого? “Відпущення”. Відняти минулий гріх — це не має жодного відношення до майбутнього. Просто ваш гріх, те, що ви вчинили — це було відрізано.

88 Ви не зможете покаятися за те, що вчинив Адам. Не ви вчинили це — Адам вчинив. Ви просто одержуєте прощення за те, що вчинили ви. Стара сутність досі перебуває там.

89 Дозвольте—но мені на хвилинку скористатися цією дошкою. [Брат Брангам малює ілюстрації на дошці.—Ред.] Отож, *отут* ось людське серце. Отож, я не. . . мені далеко до маляра. *Отут* людське серце; і *отут* людське серце. Отож, в цьому ось *тут* сидить змія, це гріх, в ній він має своє життя. *Отут* же в оцьому сидить голуб, тобто — Святий Дух, в ньому *отут* його Життя. Що ж, в оцього ось *тут*, в нього злоба, ненависть, заздрість; ось що спричинює це — оцей суб’єкт, що *отут*. Ну а в цього ось *тут* — любов, та радість, та довготерпіння; і Оцей, що *отут*, здійснює це.

90 Отож, коли тобі прохають, тобто, коли тобі прошені твої гріхи, з тобою сталося тільки ось що — *оце* ось віднято. Але те, що змушувало тебе чинити це — воно досі там. Це той давній корінь зла; він досі там. Зверніть увагу, ти тоді каєшся і приймаєш хрищення в Ім’я Ісуса Христа, що Він пробачив тобі твої гріхи. Зверніть увагу.

91 Потім, по-друге, приходить освячення, яке наструє наш розум на святість, щоб правильно мислити. Віднявши. . . освячення — це складне грецьке слово, яке означає “очищений та відставлений на служіння”.

92 Потім, наступне, приходить хрищення Вогнем та Духом Святим, щоб Бог міг у нас жити. Вогонь Божий очищає наші серця від гріха та вкладає всередину Духа Святого. І тоді ми приносимо таке саме Життя, що і *Оцей* ось, бо Це є в нас.

93 Зверніть увагу, у звичайному народженні, коли жінка народжує дитину. Звичайне життя відображає в прообразі духовне життя. Коли жінка народжує дитину, звичайну, перше, що відбувається — виходить вода, потім — кров, а потім — дух (життя). Цього малого підхоплять та плеснуть по ньому [Брат Брангам один раз плескає в долоні.—Ред.], і він одразу починає кричати. Вода, кров, дух.

⁹⁴ І ось, коли дитина народжується у Царство Боже, вона з'являється так само: вода, Кров, Дух.

⁹⁵ Тепер, зверніть увагу, освячення, третя стадія. . . друга стадія цього, очищує розум; наструює серце, думки серця на святість.

⁹⁶ Людина може покаятися в гріхах, та вона все одно думає про. . . Ну, може, він був розпутником, і кожна жінка з безсоромним виглядом, яку він бачить — це досі там. Може, він був п'яничкою; щоразу, як він відчуває запах алкоголю — це досі там. Розумієте?

⁹⁷ Та потім, коли він освячується, воно очищає його від того бажання. Розумієте? Воно забирає потребу в цьому. Той і далі може бути спокушуваний, але Він відібрав потребу в цьому. Та все одно з ним ще не все гаразд.

⁹⁸ Потім він хреститься Духом Святим і Вогнем. Очищений, випалений, вичищений; і потім поставлений на служіння Богу.

Освячення лише відставляє їх на служіння.

⁹⁹ І зверніть увагу, як це прийшло, послання приходили, ідеально точно. Мартин Лютер — оправдання; Джон Уеслі — освячення; п'ятидесятництво — хрищення Духом Святим. Послання — це коли вже не може бути ніяких епох, розумієте. Ми при завершенні часу. Три стадії. Хрищення очищує серце Духом Святим.

¹⁰⁰ Отож, як вражаюче: Він проводить через такий самий процес те місце, де ми будемо жити.

¹⁰¹ Отож, Він скликав Церкву через виправдання, скликав Її через освячення, потім Він наповнив Її Духом Святим та Вогнем. А потім Він провів Її через певний процес, щоб Він Сам, Святий Дух Сам, Син Божий міг мешкати у людському серці. Отож, Вона повинна пройти через це, перш ніж Він зможе увійти до Неї.

¹⁰² Зверніть увагу, так само Він вчинив зі світом, у якому житиме тая Наречена — за таким самим Його планом спасіння.

¹⁰³ Погляньте на допотопний світ. Він, після того, як туди прийшло покаяння, через Наречену того дня, через Ноя, Він подав йому водне хрищення, вкрив його водою. Таким чином, виправдання, виявляючи, що Він збирається покликати до відновлення цей світ, що відпав, від Едену.

¹⁰⁴ Потім прийшов Христос та пролив на нього Свою Кров, очистивши його та заявивши про права на нього. [Брат Брангам декілька разів стукає по кафедрі.—Ред.] Розумієте, це той світ, у якому ми живемо нині.

¹⁰⁵ Бачите, як сатана тут у Писанні спробував примусити Його порушити Божий план, — аби прийняв його, дати його Йому, — коли він привів Його на гору та спробував віддати його Йому без заплати Крові?

¹⁰⁶ Чи звернули ви увагу, як Авраам, коли ті спробували віддати йому землю, він купив її за стільки-то шекелів срібла, як знак

перед народом, як свідоцтво? “Нехай буде відомо цього дня, що я купив це місце для поховання”. Бачите, купив його! А сатана спробував дати Йому царство, яке зараз належить йому. Він спробував дати його Йому як дарунок, але Він не захотів його прийняти. Бо, розумієте, тоді сатана досі міг би мати права на нього. Але він повинен був бути куплений. Амінь. Він був Словом у його повноті. Їм не вдалося оманути Його в цьому.

Потім, нині він повинен пройти хрищення Вогнем.

¹⁰⁷ Бачите, нині це... Що сталося? Христос прийшов та покликав Церкву до покаяння, хрищення в Ім'я Ісуса Христа, на відпущення; освятити Церкву; та зійти й Божим Вогнем випалити усяку нечистоту, й приходять і живе у людському серці.

¹⁰⁸ Отож, для того, щоб відкупити цей світ для цієї відкупленої особи, Він застосовує такий самий Свій метод. Він охрестив його у воді, після допотопного знищення. Пролит на нього Свою Кров, щоб освятити його та заявити про права на нього. Він Його.

Сатана намагався говорити: “Я віддам його Тобі”.

¹⁰⁹ Він відказав: “Ні, я куплю його”. Нехай це буде свідоцтвом. Його було піднесено, на знак, що Він купив його. Він заплатив за нього.

¹¹⁰ Нині ж він мусить пройти через хрищення Вогнем, святим Вогнем від Бога, який очистить землю й небеса, що оточують її. І тоді звершиться його купівля, щоб відкуплені могли жити в ньому, жити у ньому в мирі. Зверніть увагу, хрищення Вогнем повинно очистити його від гріха, від хвороб, від заразних мікробів, від грішників, від диявола та всієї його компанії. Його повинні кинути в Озеро Вогняне. Святий Вогонь Божий зійде від Бога, з Неба, та спалить його, зверніть увагу, щоб приготувати його на житло Богові. Тому що Бог, у Новому Світі, який має настати, повинен буде жити на землі. Бо, ви кажете: “Бог, Він живе у людському серці”. Але Він та Наречена стануть Одно, і вони підуть у свій Дім в Новому Світі. І однаковий план відкуплення застосовується на відкуплення і світу, і людей, які живуть у ньому.

¹¹¹ Розумієте, серце повинно бути отак очищене. Перш ніж Бог зможе зійти в особі Духа Святого, котрий є Христос, що сходить та оселяється в людському серці, воно спочатку має покаятися. Воно має охреститися у воді в Його Ім'я, щоб виявити, кому воно належить.

Потім воно повинно очиститися Кров'ю Ісуса.

¹¹² А потім святий Вогонь та Дух Святий сходить від Бога та випалює усяке бажання гріха, усю світську натуру. “І, тому, той, хто, одержавши пізнання Правди, грішить свавільно...” Потім, знову ж, в Біблії сказано: “неможливо...” “Бо народжений від Бога не може грішити; він не чинить гріха”. Він ніяк не грішить. Як йому можна бути водночас грішником і відкупленим? Як це я можу бути і в ломбарді, і поза ломбардом водночас? Розумієте?

О-о, Він викупив нас Кров'ю Своєю; Своїм Духом Він очистив нас; а потім приходить, щоб жити у нас — Церква. Отож, не деномінація; Церква!

113 Зараз, зверніть пильну увагу, коли ми розбиратимемо це — місця, у яких нам повинно жити. Отож, отож, покаяння перед потопом тоді привело до хрищення водою. Потім прийшов Христос та пролив на це Свою Кров, щоб очистити та заявити про права на це. І потім, наступне, приходить знищення світу, який маємо тепер.

114 Увесь гріх, що перебуває угорі в небесах — “він є князь, що панує у повітрі”, — він не пускає (відбиває) благословіння від Бога. Звідти приходять удари блискавиць, що вражають землю, та все інше, — з небес, — дощові зливи, й тайфуни, тайф-. . . урагани й усе інше — “приходять згори”, — то є сатана — “князь, що панує у повітрі”.

115 Зверніть увагу, бачите, як сатана спробував оволодіти цим, як я сказав декілька хвилин тому, щоб віддати це Ісусові без купівлі. Тоді сатана й досі мав би якесь право, бо на цьому стояло б клеймо, розумієте. Але Ісус купує це Своєю пролотою Кров'ю та повертає це законному власникові. Розумієте? Ось як Він купив нас, як Він набув Церкву — Своєю Кров'ю.

116 І нині її хрищення Вогнем очищує її від усяких мікробів, усяких її хвороб, усяких недугів, навіть усяких духовних речей; так само відбувається й з нами; щоб приготувати її на житло Богові на цю величну епоху, яка має настати — Нову Землю. Бачите, Він відкуплює її так само, як Він відкуплює й Свій народ. Він влаштовує все абсолютно однаково, у Його плані відкуплення. Бо Він є незмінний Бог, завжди однаковий у Своїх планах.

117 Як я казав вам раніше й звіщаю це вам, та через усі епохи, що Бог не міняється; звіщає це різними способами, через одне й те саме.

118 Він з'явив це, Своє перше послання допотопному світу через пророка Ноя.

119 В мене була розмова з одним дорогим братом, який зараз тут зі мною. Учора він сказав: “Ти сказав одну річ, Брате Брангаме, це постійно шокувало мене”.

Я сказав: “І що ж це, брате?”

120 І він сказав: “Ось що ти сказав”, — і це є правдою, — “‘Меншість, як у дні Приходу спасеться невеличка групка’. І ми говорили про те, як Ісус сказав: ‘Тісні ті ворота й вузька та дорога, і буде дуже мало таких, що знайдуть її’. Тепер, зверни увагу, в Біблії сказано: ‘Як було за днів Ноя, коли водою спаслося вісім душ, так буде й при Приході’”.

Я сказав: “Брате, в тебе тільки. . .”

Він сказав: “Пам'ятай, там тільки вісім душ”.

Я сказав: “У тебе тільки половина картинки”.

121 Все ж Ной був прообразом останку, якого було перенесено, а не тих, кого було забрано. Енох, одна людина, пішов у Схопленні до того, як настав потоп, виявляючи, що Церква не попаде у горе чи щось подібне до цього. Еноха було забрано — одну людину. О-о, церква може бути численною; але Наречена — то буде дуже мала групка, з якої й складатиметься Наречена. Отож, церква може бути дуже численною; але, Наречена, бачите — співставте вісім і один. Наречена буде у вісім разів меншою, ніж церква.

122 “І коли праведник ледве спасеться, то де ж з’явиться грішник та безбожний”, — ті, хто чудово знає, що треба робити, та все одно йде і робить по-своєму? Ті, хто дотримується настанов деномінації замість Слова, хоч і звуться Християнами, приймають Ім’я Христа — де вони з’являться?

123 Отож, досконало, Ной був прообразом тих, кого було перенесено. Пам’ятайте, коли Ной вийшов, з ним був Хам. Гріх ще досі був там. Гріх пройшов через ковчег. Невірство, сумнів увійшли до ковчегу, уникнули суду. Але Енох пішов вище ковчегу, він відправився у Божу Присутність. Але Ной пройшов та вийшов, і гріх досі був там; прообраз Тисячолітнього Царства, стану цього світу.

124 Тисячолітнє Царство — не кінець його. Після Тисячолітнього Царства ще існуватиме час. Тисячолітнє Царство — це певний проміжок часу; але не Нова Земля. Ні, справді ні. Зауважте це, за хвилинку ми підійдемо до цього.

125 Бачите, відкуплена земля знов вертається до свого початкового Власника. Її забрано... Він забрав її в сатани. Він вихопив, відібрав землю в сатани, точно як і вас Він відібрав у сатани, точно як і ту жіночку біля криниці Він відібрав у сатани. Там був священик — вважав, що він з Богом, та він не мав нічого. Бачите?

126 Я хотів би намалювати це вам, хвилиночку. Отож, ми хочемо розкласти це дуже ясно, тож, тепер, слідкуйте тепер уважно за цим уроком. [Брат Брангам малює ілюстрації на дошці на декілька наступних абзаців.—Ред.]

127 Отож, *отут* ось — це Бог. Бог, що є Вічним, без... Нікого, крім Нього. Але, в Бозі, в Ньому були атрибути. Отож, *оце* ось *тут* представляє Слово, Слово Боже, котре стало тілом та перебувало поміж нами в людині Ісус.

128 Тепер, *отут* ось, цей об’єкт, ми зобразимо його ось *так*. Отож, *оце* ось назвемо: жіночка біля криниці. А *оце* буде священик, фарисей. А там, де ви бачите *оце* ось — вільну дошку — це означає благодать та спасіння.

129 Отож: “На початку було Слово. І Слово стало тілом та перебувало поміж нами”. Три стадії. Спочатку то було атрибутом, перебувало в Бозі, коли Він уявив Себе як людську істоту; і цим

Він перейшов у Ісуса; і тепер, якщо ти попадеш Туди, значить, ти був у Ньому. Бо існує тільки одна форма Вічного Життя — це Бог; і ти повинен був бути частиною Бога при початку, а не те, що ти просто обрав отут. Він обрав тебе. “Усі, кого Батько дав Мені — прийдуть”.

¹³⁰ Тепер погляньте сюди на цього священика. Ми бачимо, що його нутро, *отут* ось, зворотній бік його життя, те, що стоїть за ним, його призначення отут — гріховне.

Отут ось знаходиться пекло.

¹³¹ Отож, оця частинка *тут*, що виглядає, як і дошка — це представляє його чистоту. Він був священиком. Він був шанованою людиною. Воно представляє *оце* ось. Він був, також, повинен був бути порядною людиною, інакше він не міг би стати священиком. Але ви бачите, як він одержав це — через інтелектуальне навчання.

¹³² Тепер, оця ось жіночка, у своєму колишньому житті *отут*, вона була повією, її було геть знівечено. Але десь глибоко в ній *отут* була якась крихта розуміння. “Знаю, що коли прийде Месія...” Бачите? Бачите, це перебувало там.

¹³³ Зверніть увагу, коли Ісус прийшов та проявив Слово, бо Слово розрізнило думки, що були у серці; як говориться у Євреям 4, що Воно розрізнятиме, що Він буде робити це — 4:12. “Слово було тим, що розрізняло думки серця”, — і Він прийшов як Син людський, Пророк. Що сталося? Цей священик, з самим тільки інтелектуальним навчанням, сказав: “Це від диявола”, — бо саме так назвала це його деномінація. І що ж це вчинило? В нього не було ніякого представлення, тож це затемнило його.

¹³⁴ Але цій жіночці нічого було піднести; вона була наскрізь брудна й нечиста. Але, візьміть до уваги, десь глибоко у ній, в неї було представлення, розумієте. І, тоді, вона очікувала на з’явлення цього у тілі.

І коли Він сказав: “Іди знайди свого чоловіка та прихось сюди”.

Вона промовила: “Пане, в мене нема чоловіка”.

¹³⁵ Промовив: “Ти сказала правду, бо в тебе було п’ятеро, і той, кого маєш нині — не твій. В тебе було п’ятеро. Виходить, в тебе було шестеро”.

¹³⁶ Вона сказала: “Пане!” (Ніяких — “Ти”, — ніяких — “Вельзевул”). “Я бачу, що Ти Пророк. Отож, ми знаємо, що прийде Месія, котрий є Христос. І коли Він прийде, Він звершатиме це”.

Він сказав: “Я — це Він”.

¹³⁷ Жодних більше сумнівів. Це не треба було пояснювати. Вона узріла це. Вона повірила цьому. І вона пішла! Чому? Що Воно зробило з нею? Воно відкупило її.

138 Отож, дивіться, Він прийшов, щоб стати Відкупителем. Правильно? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Що означає *відкупити*? “Повернути”. Чому Він не узявся за священика? Його ніколи не було там. Бачите? Бачите, в нього не було ніякого представлення.

139 Він прийшов відкупити те, що було впало. Через гріхопадіння *оце* ось домішалося до тієї дівчини; але вона перебувала в Бозі, в Його думках перше закладин світу, і Він прийшов очистити її. Розумієте? В такому разі Він... В неї було Вічне Життя. Розумієте?

140 А у випадку зі священиком, що це зробило йому? Це відправило його туди до його місця призначення. В нього від початку нічого не було, самé тільки інтелектуальне навчання.

141 Тож послухай—но, друже, якщо єдине, що в тебе є — це просто інтелектуальне навчання — набудь дещо таке, що відрізняється від цього. А ти ніколи не спроможешся одержати Це, якщо у тебе нема представлення. Ось чому я вірю, що ви прийдете зі сходу й заходу, з півночі й півдня — з-за Слова, живого, проявленого.

142 Тепер, зверніть увагу, як Він звіщає Свою путь через Своїх пророків, при початку. Він не змінив її.

143 [Порожнє місце на півці.—Ред.]...спасіння. Він виправдав людину; освятив її; зіслав Духа Святого та Вогонь, та випалив з неї гріх, та Сам оселився у ній.

144 Так само Він чинить і землі, яку Він збирається використовувати у плані відкуплення. Вона покалася за охристілася у воді, у...через Ноя. Прийшов Ісус та освятив її, проливши на неї Свою Кров та заявивши про права на неї. І на Новій Землі, що має з'явитися, повинно статися святе хрищення Вогнем, щоб очистити її від усякого біса, усякого мікроба, усякої хвороби, усього, що тільки існує, та обновити її. “Побачив я Нове Небо й Нову Землю”.

145 Ти стаєш новою людиною. Амінь! Не просто якоюсь старою, підлатаною приєднанням до церкви чи спробою почати з нової сторінки, але ти є абсолютно новою одиницею. Бог бере стару людину та повністю випалює її Духом Святим та Вогнем та приходить Сам, зсилає твоє представлення. “Ніхто не може прийти до Мене, якщо Мій Батько не притяг його. І усі, кого Батько дав Мені — придуть до Мене”. Ви розумієте це? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Такий самий план; такий самий спосіб.

146 Сатану було...буде забрано з землі, точно як сатану було забрано від тебе. Сатана не може непокоїти; тобто, він може спокушувати, але він не зможе дістати народженого згори Християнина. Тому що Бог, від закладин світу, передбачив його та послав Ісуса, щоб відкупити його, і Кров промовляє за нього. Як він може грішити, коли перед Богом це навіть і не проглядається? Він навіть і не...Єдине, що Він чує — це твій голос. Він бачить твоє представлення. Амінь! То є правда. Розумієте?

147 Таким самим способом, бо цей світ — то один з Його атрибутів, так само як і ти є одним з Його атрибутів. Світ стає одним з Його атрибутів, бо він був у Божих думках, при початку. Мати світ, сидіти на Престолі, бути Царем, бути Відкупителем, бути Зцілителем — це Його атрибути.

148 Точно як і якийсь ваш атрибут. Я не зможу сказати: “стовп”, якщо я не думаю про стовп. Я не зможу сказати: “людина”, якщо я не думаю про людину. І коли я думаю про людину, тоді кажу: “людина”, думки — то мій атрибут, а слово — це вираження. Розумієте?

149 Подібно як з Ісаєю, як він міг сказати, що “діва зачне”? Що таке думка?

150 Отож, багато хто з вас задається питаннями, як відбувається оте розпізнавання. Я вам розповім. Бачите, це слово, яке кажу я. Та це не є моїми думками, бо я не знаю. Мені невідомий хід думок цього. Як я можу сказати вам, хто ви чи звідки ви прийшли, коли я не знаю вас? Як я можу сказати вам, що ви вчинили десять років тому, коли я ніколи в житті не бачив вас? Як я можу сказати вам, де ви опинитеся і що ви робитимете за десять років від сьогодні? Як я дізнаюся про майбутнє? Але то думки Когось іншого.

151 “Нехай же той розум, що був у Христі, буде у вас. Нехай же той розум, що був у Христі, буде у вас”. Бачите, тоді це не ваші думки. Це Його думки, що йдуть через вас. І ви висловлюєте не свої власні слова — ви висловлюєте Його Слова.

152 Ось як часто буває таке, що витлумачення мов і тому подібне приводить братів у замішання. Розумієте, там кажуться речі, що не є правдивими, а вони не усвідомлюють, що то сатана. Ви скажете: “У садку Божому?” Просто дочекайтеся, поки ми пройдемо все, побачите, чи так це, чи ні. Кукіль і пшениця ростуть на одному полі. Вони обидва живуть від одного сонця й одного дощу. Розумієте?

153 “Але якщо з’явиться поміж вами хто-небудь такий, що є пророком, Я, Господь, говоритиму до нього. І якщо те, що він каже — збувається, значить, це Я, розумієте, бо він висловлює не своє власне. Він висловлює Мої думки, Мої атрибути про те, що має настати, і Я застосовуватиму його вуста, щоб висловити їх. Та після того, як він скаже оце все, воно має справдитися. Небо й земля проминуться, але Моє Слово не проминеться”.

154 Ісає сказав: “Діва зачне”. Це вирішує усі питання. Вона зачне. Що Бог сказав — те Він вчинить.

155 О-о, звіщає через Своїх пророків усі Свої проявлення, бо то є Його атрибути Його виражених думок.

156 Отож, ось воно було, у цій жіночці. Вона була одним з Його атрибутів. Розумієте?

157 А там був священик, що представляв Світло. Він вивчив був це по Біблії. Він вивчив, що Бог — то є Бог. Він вивчив, що

святість — то є правильно. Його навчили, що існує закон Божий. Він вивчив це за інтелектуальним уявленням. І в нього було бездоганне походження; він був левитом. Але він знав це тільки за інтелектуальним уявленням. І коли Світло години. . . Розумієте, він вивчав це за тим, що відбувалося *давно*, а не за тим, що відбувається; за тим, що відбулося давно! І коли він побачив те, що відбувається, його деномінація нічого про Це не говорила, тому він і не мав ніякого представлення в Цьому.

158 Але на той час на землі перебував Відкупитель, щоб викупити оті Божі атрибути, і вона прийняла це. Вона не задавалася питаннями щодо цього. Вона сказала: “Коли Месія прийде, Він чинитиме оце ось”, — і це й вирішило все. І вона побачила, як це сталося, тож. . . Він сказав: “Я Месія”, — тож це й вирішило все. Жодних більше питань. Вона просто пішла, розповідаючи усім іншим: “Підіть, подивіться, Кого я знайшла”.

159 Ці процеси вичищають нас, будують храм на житло Йому: оправдання, освячення, Вогненне хрищення Духом Святим. Цим і здійснюється очищення (нашого) цього храму.

160 Отож, як підвалини давнього світу не знищилися водою, коли його було обмито; підвалини планети, давня структура. . . весь ґрунт, усе те, що Бог помістив на землі — це не знищилося, коли було знищено перший світ. І в Біблії сказано, що його було “знищено”, але це не знищило підвалини. Це просто знищило гріх та грішників, що були на ньому. Каркас же залишився.

161 Але, розумієте, як виправдання, оскільки ви, баптисти й методисти, хочете думати про це, тільки виправдання: повірити й охреститися — цього недостатньо. Ви поплететеся назад у світські речі, й обрізатимете свої коси, й носитимете шорти, й усе інше. Розумієте, ще нічого не сталося. Ви просто озирнулися й побачили, що ви чинили неправильно.

162 Що зробило виправдання цьому світові? Нічого, абсолютно; знову взяли за своє, гріха стільки ж, як і раніше. Ось як чинить людина, і це все, на що вона здатна.

163 Ось з якого боку слід поглянути визначному євангелистові Біллі Грему. Він казав: “Я приїжджаю й маю тридцять тисяч новонавернених; повертаюся за рік, і нема й тридцяти”. Це те, на скільки їх вистачило. Розумієте? І, звичайно ж, вони каються. Я вірю, що вони каються; більшість з них, чи, принаймні, скількись з них. Але то не все, що потрібно. Тут це й доводиться.

164 Отож, таким чином, давній каркас світу не було знищено водою. Світ тільки обмили. Він пережив своє хрищення. Його було охрищено.

165 Отож, каркас залишиться, хоч і буде обпалений Вогнем. Він не знищить землю, розумієте, він просто знищить гріх, що на ній.

166 Зверніть-но увагу, деякі з тих, хто вивчає Біблію, і, зокрема, доктор Дейл, дивиться на мене. Зверніть увагу, у Петра, тут у

2-му розділі Петра, точніше, у 3-му розділі, він використовує слово “світ”, за грецьким словом — *космос*, яке означає “світовий устрій”. “Земля мине, стихії ж, розпечені, розтопляться”. Розумієте? Не означає, що земля, планета мине. Але слово *космос* — політика, грішники, системи, гріх, хвороби, мікроби, усе те, що неправильно — шезне. Усе, що колись. . .

¹⁶⁷ Бог колись похитнув небеса, але, на цей раз, Він сказав, що Він похитне землю, землю й небеса. . . “Він похитнув землю”, — точніше, — “а потім, на цей раз, Він похитне небеса”. Розумієте? “Бо ми приймаємо Царство непохитне”. То є Вічне Царство. Дивіться, як він переходить до цього.

¹⁶⁸ Зверніть-но увагу, Петро сказав: “Розпечеться й розтопиться, а діла, що на ній — згорять”, — не планета. — “Діла, що на ній”, — справи людей, усякі їхні політики та їхні задуми, та усі їхні деномінації та людські проекти — усе воно шезне разом з цим, коли горітиме.

¹⁶⁹ “І—і небеса минуть з великим гуркотом”. Чи звернули ви тут увагу? “Небеса минуть з великим гуркотом”. Послухайте! Уся земля палатиме вогнем, і гази, що у землі, займуться полум’ям та підірвуть її. В точності так. Кажуть. . . В Біблії тут сказано, Петро сказав: “І небеса минуть, і земля — з великим гуркотом”. Такий вибух струсоне її, о-о, бо він має вбити усяку хворобу, усякого будяка, усяку колючку. Все, з чим має бути покінчено — Вогонь попалить це. І, пам’ятайте, то буде не тільки буквальний вогонь, там буде також і святий Вогонь, розумієте, який забере сатану та усе, що його, усіх бісів. “І небо, і земля”, — амінь, — “минуться”, — буде стерто усякого мікроба, усяку отруту, усяке природне життя на ній та навколо неї, навіть і H_2O (вода) вибухне. Подумайте про це. А ще кажуть про шум!

¹⁷⁰ Той слабенький шумок тут у Тусоні, коли Він відкрив шість Печаток, який шокував усю навколишню місцевість, і став причиною розмов, — ви вважаєте, то було щось неабияке. Почекайте, поки ця земля прийме своє хрищення!

¹⁷¹ Знаєте, коли людина приймає хрищення Вогнем, навколо буває чимало шуму. Вважають, що то є соромно — чути, як люди отак волають і вигукують. Просто дочекайтеся, поки ця земля одержить своє хрищення!

¹⁷² Так, це пояснить. . . підірве її, H_2O — воду, бо в Біблії тут в Об’явленні 21 сказано: “і моря вже не було”, — воно вибухне. Це повністю перемінить усю поверхню всієї землі. Вона розвалиться й розірветься шматками. Усе, що назовні, земна кора й на сотні футів в глибину — все просто повністю буде зруйноване. Атмосфери, гази, що нині перебувають у землі, де ті встановлюють ці ракети, через які не можна пробратися, там угорі є якась велика сфера, десь високо у якійсь сфері, де, як кажуть, є усілякі гази; і це вибухне. Священний гнів Божий зійде на це, розумієте, та очистить її, повністю перемінить поверхню.

173 Отож, багато хто з вас, хто хоче занотувати це слово, грецьке слово “проминути”. Воно походить від слова. . . Мені довелося пошукати його. Я думав: “Як же цей світ має проминутися, і, все ж, ми будемо жити в ньому?” Але якщо ви відмітите, деякі з вас, хто бажає занотувати це, я прокажу його вам по літерах. Я не зможу вивовити це: п-а-р-е-р-е-х-о-м-і-я. Я не знаю, як це вимовляється.

174 Отож, таким чином, як я сказав, коли я одержую. . . Натхнення торкається мене з-за чогось, тоді я беру й відшукую це слово. Отож, ось, я не можу проказати це слово, тобто, я не можу—я не можу вивовити його. Але Господь все одно дає мені вихід у цьому. Я йду й відшукую, що означає те слово, і тоді це доходить до мене. Розумієте? Тоді це доходить до мене, знову ж. Розумієте?

175 Небеса й земля *проминуть*, отож, це слово означає: “перейти з однієї форми до іншої”. Це не означає “знищення”, як було б у значенні англійського слова *проминути* — зникнути. Але це єврейське слово, тобто, грецьке тут не означає *проминути*; це означає “перейти з одного в інше”. Дивіться, але, тут говориться: “перейти з одного стану в інший”.

176 Тепер, відмітьте, Павло застосував його, отож, якщо ви хочете прочитати це. Занотуйте це, ви зможете прочитати це пізніше. До Титу 3:5 Павло застосовує таке ж слово, яке означає відродження людини, що людина перероджується з грішника на святого, не знищується цілковито. Коли людина міняється, вона не знищується, але стає переміненою людиною. Вона міняється з того, ким вона була, на те, ким вона є — не знищується.

177 Ісус застосував таке саме слово у Матвія 19:28; ось, не 28:19. Отож, 19:28, Він сказав їм: “Ви сядете зі Мною у Царстві Мого Батька, перероджені, — розумієте, — перемінені”, — коли ви перемінітесь. Він застосував таке саме слово.

178 І Він застосував таке саме слово, коли Він говорив про осли, сказав: “Відв’яжіть осла, відпустіть його”.

179 Сказав те саме при воскресінні Лазаря: “Розв’яжіть його! Перемініть його! Він був зв’язаний; пустіть його!”

180 Що то означає? Земля звільниться від хватки сатани. Вона звільниться. Вона звільниться від політики, вона звільниться від деномінаційних релігійних систем — на потреби Царства Божого, яке має бути встановлене тут на землі. Але допоки вона перебуває в руках сатани, політика. . . Сатана — то хазяїн цієї землі, він володіє нею; вона належить йому, але нині Христос викупив її.

181 Я колись був його власністю, але не тепер. Ота жіночка колись була його власністю, але не тепер. Розумієте, Він прийшов зняти цю хватку. Він зняв хватку гріха, сатани на моєму житті, на вашому житті, і нині ми не його.

182 Чи чули ви, як я часто кажу в молитві: “забери свої руки від Божої власності”? Розумієте? Амінь! Майте віру, щоб відстояти

свою власність. Це ваші права. “Забери свої руки від неї! Забери свої руки від нього!” Розумієте, віра здійснить це. О-о, подумати тільки! Не знищити це, але просто — “забери свої руки від цього”, — відпустити це, звільнити це, щоб теє проминулося. Відбувається переміна.

¹⁸³ Земля переміниться. Політика переміниться. Релігії переміняться. Деномінації проминуться. Політика проминеться. Встановиться Боже Царство.

¹⁸⁴ Ми читали у Івана, читали у Об’явленні Івана 6:14, отак: “воно сховалося, згорнулося як сувій”. В Біблії сказано... що то... Іван сказав: “Бачив я, що небо й земля сховалися, згорнулися як сувій”. Об’явлення Івана 6:14.

¹⁸⁵ Ісус сказав: “Небеса й земля проминуть”, — тобто, іншими словами, — “небеса й земля переміняться”. Розумієте, тут знову застосовується таке саме слово.

¹⁸⁶ Ні, не знищаться. Бо, пізніше, в Об’явленні 21:2-24, він бачив, як з Неба від Бога сходить та розташовується на цій землі Новий Єрусалим. Тут не мається на увазі, що її буде знищено. Системи переміняться.

¹⁸⁷ Те саме бачив Даниїл. Цей світ зазнав удару Каменем, що відірвався без допомоги рук; і усього боввана цих систем було розтрощено, і він став як полова на току влітку, й вітер розніс його. Сам же Камінь виріс у велику Гору, що покрила землю. Ось, за декілька хвилин звернемо увагу на ту Гору. Тая Гора покрила землю.

¹⁸⁸ Також, ми знаходимо також там у Об’явленні, сказано: “Царі Нової Землі принесуть у нього свою славу й честь”. На землі розташується... Новий Єрусалим розташується на цій землі. Бачите, вона просто переміниться.

¹⁸⁹ Ти є таким самим чоловіком, за своїм зовнішнім виглядом, яким ти був, коли Бог покликав тебе, такою самою жінкою. Але, розумієте, що сталося — то було відродження. Давнє життя проминулося. Проминулося давнє бажання. Коли тобі раніше, бувало, хотілося випити, та лаявся, та сварився, та злостився, та чинив непотріб, розпусничав — це все просто відмерло. Розумієте? Але нині ти у застосуванні... Тоді ти був знаряддям сатани; нині ж тебе відкуплено.

¹⁹⁰ І, так само, ось яким стане цей світ — відкупленим — Нові Небеса й Нова Земля.

¹⁹¹ Точно як і ти — “ви — нове створіння”. А те грецьке слово, будь-кому відомо, що там сказано: “Ви — нове творіння”. Амінь! Нове творіння у тому самому старому храмі. Аллілуя. Дивіться, що зараз відбувається тут. Як славетно! Гаразд.

¹⁹² Отож, ми знаходимо, що на цій землі будуть земні царі.

¹⁹³ І, ще раз, у Матвія 5:5 Ісус сказав: “Лагідні впадуть на землю”. То не буде, не буде якась інша земля. То буде та сама земля. Я стараюся донести вам план відкуплення, насамперед, якщо нічого більше мені не вдасться донести, розумієте. Хрищення Вогнем на ній має тільки очистити її та зробити з неї місце, придатне для життя на ній Його лагідних. Розумієте? О-о!

¹⁹⁴ Подібно як Він вчинив і нам, Його творінню, щоб жити в нас. Перш ніж Він міг увійти в це, Він повинен був дати нам хрищення Вогнем; і тоді Дух Святий приходить і живе — хрищення Вогнем. Тоді, коли ти одержиш теє хрищення Вогнем, тоді може прийти Дух Святий. Навіщо? Коли Він приходить, Він випаює з тебе усе, що суперечить Слову. Розумієте? Він вірить тільки Слову й нічому більше, бо Він є Слово. Розумієте? Розумієте? Розумієте?

¹⁹⁵ Отож, це те, про що ми нещодавно говорили — доказ Духа Святого. Розумієте? Доказ Духа Святого — це коли ти здатен приймати Слово; не якусь систему, але мати чисте розуміння. Як же ти пізнаєш, що Слово є чисте, зрозуміти Його? Дивися, як Воно підтверджує Себе.

¹⁹⁶ “Ну, — скажеш ти, — я бачив, як *цей* чинить *оце*, й *отой*”. О-о, так, кукіль живе так само. Розумієте?

¹⁹⁷ Але то повинно бути Слово повністю. Щоб бути Нареченою, ти маєш стати частиною Його. Він є Слово. Розумієте? А якою частиною Його це є? Словом, що було обіцяне для цього дня, коли Він скликає Свою Наречену. Стань частиною цього. Вам це зрозуміло? Отож, не—не згубить цього. Відмітьте.

І Він робить з неї місце, придатне для життя там протягом Вічності.

¹⁹⁸ Відмітьте, це ще не стосується. . . Оце Тисячолітнє царювання, тисяча років — то не є Нова Земля. Розумієте, Тисячолітнє царювання — то інше царювання. Це те, куди ми відправимося — у Тисячолітнє Царство, але то не є Нова Земля, Нове Небо. Ні, ні. То просто буде місце для відпочинку, розумієте, період відпочинку, не Нові Небеса чи Нова Земля, абсолютно; бо, розумієте, в Тисячолітньому Царстві в нас буде дещо таке, що не перейде Туди. Це прообраз давнього сьомого дня у Едені; сьомий день після того, як Він створив світ. Сьомого дня Він спочивав у Едені, і Тисячолітнє Царство.

¹⁹⁹ Розумієте, цьому світові нині вже майже шість тисяч років. Розумієте? Кожні дві тисячі років приходило знищення. Розумієте?

²⁰⁰ Перші дві тисячі років — настав потоп, і Він охрестив його (чим?) водою.

²⁰¹ Наступні дві тисячі — прийшов Ісус, щоб освятити її та заявити про права на неї, пролив на неї Свою Кров, назвав її Своєю. Гаразд.

202 “Я прийду знов”, — угу, — нині вже як Цар зі Своєю Царицею, і у другі дві тисячі років (що Він вчинить?) — Він прийде й дасть Свій період відпочинку.

203 І потім випалює її та вимагає її для Своїх; повертає Своїх на неї.

204 І, зверніть увагу, це Тисячолітнє Царство — то не є досконалий світ, то прообраз сьомого дня. Потім відбудеться Суд Білого Престолу. Розумієте, в нас ще буде суд. У Тисячолітньому Царстві ми ще досі перебуваємо у часі. Це один день, тисяча років. Це є складова часу. Отож, ні, не переплутайте це з Новою Землею, бо то не вона.

205 Можливо, ви скажете мені ось що. Ось, я просто відчуваю, що хто-небудь може сказати мені оце ось, що “отож, Брате Брангаме, що ж ти тепер робитимеш? Ти вийшов за межі своїх завершених сімок. Що ж ти будеш тепер робити? Адже ти прихильник диспенсаций”. Я справді прихильник. Я вірю, що й Бог є прихильником цього. Відмітьте, зверніть увагу. “Ти вийшов за межі прообразів диспенсаций. Бо якщо ти збираєшся помістити щось по закінченні того сьомого дня, як тобі це вдасться? Куди ж ти тепер прийдеш?”

206 Гаразд, я хочу звернути вашу увагу на дещо, розумієте. Розумієте? Ні, я не, я ще не вийшов за межі диспенсаций. В мене тут є іще одне місце Писання. І, пам’ятайте, Воно усе має здійснитися, кожна Його часточка. Розумієте?

207 Тепер, ви скажете: “Брате Брангаме, ти намагаєшся помістити щось десь по закінченні того сьомого дня, того шабату на сьомий день”.

208 Коли Бог створив землю, і працював шість днів, і спочивав на сьомий — то було тільки прообразом часу, часу. Але я тільки-но сказав тут — ми стаємо Вічними.

209 “То де ж тепер твій прообраз? Ти сказав, що ти дотримуєшся прообразів. Отож, ти, ти тепер вийшов за межі прообразів”. Ні, не вийшов. Давайте розберемося, чи вийшли ми, чи ні.

210 Звернемося до Левит, до 23-го розділу Левит. Зараз я хочу, щоб ви звернули увагу, що у Левиті, те місце, яке ми розбирали минулої неділі, тобто, минулої. . .Ось що наштовхнуло мене на цю думку — це місце. Левит, 23-й розділ й 26-й вірш.

211 Отож, пам’ятайте, там є сім святкових днів. Свято сурем, свято кучок, свято колихання снопів. . .Оце все, там є сім величних святкових днів, це було тільки прообразом Семи Епох Церкви. І, пам’ятаєте, скільки субот було між тим і тим? Бачите, сім субот між п’ятидесятницею й сурмами — це й було Сім Епох Церкви. І там було сім святкових днів, що представляло Сім Епох Церкви. Не припиняйте слідувати за числами.

212 Скажете: “Ну ось, Брате Брангаме, ось і все. Маєш свою сімку”.

213 Гаразд, давайте-но візьмемо останнє свято, котре є свято кучок. Тепер, зверніть увагу тут на 36-й вірш.

Сім днів будете приносити вогняні жертви для Господа; восьмого ж дня—восьмого ж дня — святі збори (настає іще один священний момент). . . святі збори будуть у вас, і принесете огню жертву для Господа; і це врочисте зібрання — жодної тяжкої роботи не робитимете.

214 Ось ми й маємо “восьмий день”. Отож, є тільки сім днів, але тут ми говоримо про “восьмий день”, святі збори, збори. Зверніть увагу: “Не робіть у нього жодної роботи”. Восьмий день — це (що?) повернення до першого дня. Тут говориться про Вічність, бо вона триватиме безкінечно. Амінь. Чи розумієте ви це? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

215 Зверніть увагу, то було також на цей восьмий день. Останній день, свято кучок, зверніть увагу, по завершенні цього, по завершенні останнього дня свята, по завершенні останньої Епохи Церкви, по повному завершенні останніх семи днів на землі, по завершенні Тисячолітнього Царства — настають Святі Збори.

216 Пам’ятайте, то є свято кучок, *кучки* — “місця зібрання”. Амінь! Коли — “у Тисячолітньому Царстві, — сказано в Біблії, — там будуватимуть доми; мешкатимуть у них”.

217 Але, на Новій Землі, Він вже пішов та приготував місце. Воно побудоване. Ми не доклали жодних зусиль до його будівництва. Амінь. Вічне! О-о, мені так подобається це Слово! Подумати тільки! Святі Збори, восьмий день. Є тільки сім днів. Потім, на восьмий день, який знов повертає до першого дня, повертає до першого дня, восьмий день — Святі Збо-. . . Збори.

218 Зверніть увагу, сім днів стосуються тільки давнього творіння, час у цьому світі. Сім днів, тобто — Тисячолітнє Царство, день відпочинку. Оскільки Бог шість днів працював, спочивав на сьомий; Церква працюватиме шість днів і спочиватиме на сьомий, але ви все ще перебуваєте у межах часу. Я кажу не про Вічне.

219 Але, розумієте, нема такого, як вісім днів; знову повернетесь до першого дня, розумієте, перший день.

220 Субота каже про давній закон, який повинен був проминути. Додержання суботи, яке “проминуло”, тобто, я сказав: “перемінилося у інше”. Це не проминуло; це просто перемінилося зі старого закону додержання певного дня тижня.

221 В Ісаї сказано, у 19-му розділі, я думаю, у 28:19 сказано: “Заповідь має бути на заповідь; тут трохи, і тут трохи”. “Твердо тримайтеся того, що добре”. “Бо затинаючимися вустами та іншими мовами говоритиму Я до цього народу. Ось — спокій”. Розумієте?

222 Ти входиш у Життя, не у дотримання якогось дня чи тіні. Тут у Євреям, у 4-му розділі, Павло сказав. “Ви дотримуетесь днів, та тіней, та усього подібного; я боюся за ваше переживання”.

Розумієте, ми не переходимо у певні дні чи настанови. “Ви перейшли від смерті до Вічного Життя”, — не у дні або часи. Ви перейшли у Вічність. Це і є святі збор-. . . точніше, збори — збори.

²²³ *Сім днів*, дивіться, котрі “проминуть”, тобто, як я сказав: “переміняться у інше”. Вісім днів — це стосується нового творіння, розумієте, не давнього творіння. Вісім днів — це нове творіння.

²²⁴ Бо наш Господь воскрес з мертвих саме на восьмий день. Це і є ваші інші збори — святість; не вважати на суботи, чи на свято кучок, на *оце* ось свято, та на свято п'ятидесятниці — абсолютно. Ісус воскрес з мертвих заради нашого виправдання, на восьмий день. Після семи субот, тобто, семи днів, Семи Епох Церкви, Ісус воскрес з мертвих. Восьмий день, у котрий відбудуться святі збори, розумієте, котрий є першим днем.

²²⁵ Бачите, ви пройшли крізь час та знов увійшли у Вічність; не у додержання днів, та додержання субот, та новомісяччя, та усього іншого. “Але — *перейшли*”, — ваш вигляд перемінився; не зниклилися. Слава! “Але перейшли від смерті до Вічного Життя”. О-о, чому навчає нас Біблія! Бачите, перейшли з одного до іншого.

²²⁶ Гаразд, “перейшли”, давня субота проминулася. Ісус воскрес восьмого дня. То був урочистий день, святий. І то був не день, тому що день, час скінчився. Він перейшов у Вічність. Розумієте, це переносить назад до першого дня. Розумієте?

²²⁷ Вічність подібна колу. У ньому не знайдеш жодного рогу. У повному колі не знайдеш закінчення. Ти йдеш і йдеш далі. І все одно, як далеко ти зайшов, ти все йтимеш і йтимеш. Можна почати рухатися по колу ось *так*: пройдеши по підлозі, пройдеши землю, вийдеши з іншого боку землі, ти все йтим-. . . [Порожнє місце на півці.—Ред.]

²²⁸ Усе те, що було створене *отут*, спотворене, не створене, сатаною, — воно пропаде, коли засурмить Сурма та задзвонять величні золоті дзвони.

²²⁹ І ще тоді при початку, коли у Едені було створено точку прив'язки, коли на землі з'явилася людина, і вона впала, агнято пролило свою кров — це говорило про величного Агня, що повинен був прийти, щоб пролити Свою Кров. На Голгофі було поставлено хреста, який зв'язував зі Старим Заповітом; для тих, хто був виправданий, очікував на Нього. І у цій новій диспенсації, при Приході Господа, на Новій Землі, рятівний трос (Кров, Сила відкуплення, про яку я кажу, а людина й земля відкуплюються за однаковою системою) знову підніме просто до Вічності. І Вогняне Озеро поглине усе, що неблагочестиве й непризначене для Неї. Ви розумієте це?

²³⁰ Зверніть увагу, восьмий день, Ісус воскрес задля нашого виправдання. Вічний Цар з Вічним Царством, у яке треба христитися, у Вічне Життя. Не сім днів; це не має жодного

відношення до якогось з днів. Тут говориться про інший, Вічний, що має настати; говориться про Вічний час, Світ, про який я кажу.

²³¹ І, зверніть увагу, по завершенні п'ятидесяти днів, тобто, семи субот від того моменту, знову відбуваються іще одні святі збори. Що сталося? Дух Святий злинув у День П'ятидесятниці, на сьомий день. . . Тобто, точніше, на восьмий день, на восьмий день, злинув на восьмий день. Після Його воскресіння минуло точно сім субот, бачите; тож це знову буде сім разів, і повертається до першого дня тижня, в точності. Розумієте?

²³² Це і є ваші святі збори — не мати жодного відношення до буквальних речей. Вони за межею цього. Вони у Царстві Божому, з Вічним Життям, з призначеними, у яких не було початку. Вони не відбувалися за жодного з днів. Жоден з днів не є моментом вашого спасіння. Ви завжди були спасені. Амінь. Ісус просто прийшов, щоб викупити те, але ви були спасені від початку, бо ви від самого початку мали Вічне Життя.

²³³ З форелі ніколи не вийде риба-голка чи головоастик. Може, вона плаває з ним у одній воді, але вона від початку була фореллю. Сітка тільки упіймала її, розумієте, але вона була цим від початку. Це і є. . .

²³⁴ Отож, у нас все гаразд з диспенсаціями. Хіба не так? Ми знаходимося просто у Писанні. Це відбулося через п'ятдесят днів.

²³⁵ Розумієте, вісім не можна рахувати разом з тижнем. Розумієте, так не можна рахувати — вісім днів у тижні. У вас нічого не вийде, розумієте, бо в тижні тільки сім днів. Рахуйте як заведено. Неділя — це перший день тижня. Бачите, дораховуєш до семи, потім потрібно знов вертатися назад та рахувати спочатку. Дораховуєш до семи, повертаєшся, і знов спочатку. Розумієте?

²³⁶ І ми прожили тут оці всі прообрази, та коли сягаєте восьмого — переходите до Вічності. Ти не прийдеш через закони, та ритуали, та настанови. Ти приходиш через призначення. Амінь! Існують істинні святі збори! Розумієте? І нами завершується сьома церковна епоха, епоха церкви, п'ятидесятницька епоха. Чи розумієте ви це? Ми входимо у ті святі збори. Ми входимо в ту справжню, істинну Вічність, куди покликано Церкву; не у якусь станцію, якусь деномінацію, але у Вічність з їхнім Вічним Царем. Розумієте? В нас нема нічого такого, як дні, та часи, та інше, подібне цьому, — нема, абсолютно. Ти перейшов у Вічність, звідки ти й прийшов. Ти був Там від самого початку. Розумієте?

²³⁷ Якщо ти маєш Вічне Життя, існує лише одна його форма — це Бог, а ти є вираженням атрибутом. Розумієте? Якщо ж ти. . . Якщо ж не маєш, тебе все одно там не буде. “Ніхто не може прийти до Мене, якщо Мій Батько не притягне його”. Розумієте? Оці всі давні речі — воно “промине”, але Оце ось усе — ні, тож тут

говориться про Вічність. Дух Святий — Вічний. В такому разі ти перебуваєш у Вічності, де ти був увесь час, але ти лише розпізнав, що трапилось.

238 Розумієш, тебе було створено задля Вічної мети, бо ти став проявленням атрибуту, який перебував у Бозі, що думав про тебе і виразив тебе; і Він створив землю, щоб забрати тебе звідти, і щоб ти став людською істотою. І з'явився гріх і перекрутив Його путь. Ти все одно прийшов, але ти був загиблий разом з цим світом. Тож прийшов Він і відкупив тебе — виражений атрибут, і також таким самим чином відкуплює й цю землю. То, значить, Його намір здійснюється далі. Розумієте? О-о! Аллілуя! О-о, мені стає так добре — коли просто подумаю про те, що чекає попереду!

239 Отож, у Ефесянам 1:10, це названо...Отож, якщо ви занотовуєте це, Ефесянам 1:10, це названо не диспенсацією, не сьомим днем. Це названо: “Повнота часу”. А коли прийде “повнота часу”, тоді час довершиться. Коли вже не залишиться часу, тоді ви вийдете у Вічність — після того, як завершиться сьома церковна епоха, і вона завершиться; лютеранська епоха завершиться, епоха методистів завершиться, п'ятидесятницька епоха завершиться. І нині ви прямуєте (куди?) у Вічність; ніяких більше сімок, ніяких більше трійок, нічого іншого. Вони у Вічності, де нема такого, як час у одиницях виміру, та часів, та усього іншого. Амінь! О-о, подумати тільки! Тепер ви бачите це?

240 Тобто, після того, як час довершиться, усякий гріх буде забрано, зникне, у Тисячолітньому Царстві, на величному Суді Білого Престолу. (Прообраз, через Духа Святого). Після того, як цей світ спалахне вогнем і буде охрищений — його хрищення святим Вогнем з Неба; зникне усякий гріх, зникнуть усякі мікроби, зникнуть усілякі демони, зникнуть усякі демонські спокуси, зникне усяке зло. (Отож, прообраз). Що Бог робить потім? Він може розташуватися на землі, розумієте, бо усякий гріх зник.

241 Це те саме, що Він робить, коли Він Святим Духом дає тобі хрищення Вогнем. Він може прийти й мешкати з тобою, і ми можемо сісти в Небесних місцях у Христі Ісусі, бо ми вже у Ньому. Не те, що ми “будемо”. Ми нині сидимо в Христі Ісусі. Як же ми входимо у це? Через хрищення одним Духом Святим. “Одним Духом ми усі охрищені в Христа”, — і ми охрищені нині. Не “будемо” у Христі — ми вже в Ньому! Він є величний духовний Цар над Духом, що перебуває в нас, бо ми були у Ньому від початку.

242 Бачите, Бог, при початку, коли Він думав про тебе й подібним чином думав про інших, думав про те, щоб Йому Самому стати матеріальним. То були Його думки. Розумієте? І ось, Він висловив Свої думки через Слово. Він сказав: “Нехай буде”. “Нехай буде”, — і сталося. “Нехай буде”, — і сталося.

243 Потім, минув якийсь час. Він все повторював і повторював: “нехай буде”, — що у якийсь з днів люди сказали: “Нехай Бог не промовляє!”

244 Він сказав: “Тепер Я говоритиму до них через пророка”. Розумієте? “Віднині Я говоритиму до них через пророка”.

245 І пророк говорив: “І станеться; і буде”, — і так і було, і так і було. І так і було, і так і було, розумієте, саме таким чином. Тепер ви розумієте це?

246 “Повнота часу” станеться після того, як час довершиться. Після хрищення цього світу гріх зникне; після того, як хрищення цього світу вчинить його придатним місцем: ніяких хвороб, ніяких мікробів, ніяких будяків, ніякого терня, ніякої смерті, ніякого горя, ніяких серцевих болів, ніякої старості, нічого такого, що представляло б смерть, нічого помилкового — все правильне, нічого природного. Вічне!

247 Значить, Його атрибут виразився, бо він був там з самого початку. Це було те, що Він подумав. [Брат Брангам малює на дошці.—Ред.]

248 І що сталося потім? Він поселив тут на землі Адама та Єву й сказав: “Тепер, розмножуйтеся й наповняйте землю”. Усі їхні тіла було закладено там, тобі треба було їсти й формувати своє тіло. Ось як у Нього це було задумано.

249 Але з’явився гріх та втрутився у Його план. А час не стоїть на місці, він так само рухається далі.

250 Але що вчинив Ісус? Бог зійшов та виразив Себе у вигляді Людини, людської істоти; віддав Своє життя, замість того, щоб залишатися отут. А Він же й був Царем, але Він віддав Себе, щоб відкупити усіх інших. Ви розумієте це?

251 І коли усе скінчиться, тоді все повернеться на свої місця, і Божий намір довершиться. Там знову буде Вічний Цар зі Своїми Вічними підданими, вираженими у людському тілі, в точності так, як у Нього й було; гріх забрано; з дияволом покінчено; з оцим усім тепер покінчено.

252 І що треба для цього? Ця нинішня земля не може бути місцем перебування Небес. Погляньте на неї — гріх. Її має бути очищено.

253 Жоден чоловік, жодна людина, жодна жінка, хлопець, дівчина, — мені все одно, хто це, — не є гідним того, щоб ставати за кафедру чи навіть називатися Християнином, якщо не наповнився Духом Святим. У вас нема права на Господню вечерю, тобто, на участь у причасті, омиванні ніг чи у чому-небудь такому, поки ви не очиститеся Святим Божим Вогнем.

254 Ніхто не має права проповідувати, якщо в нього не буде, подібно як у Мойсея, зустрічі з Ним там на тій священній землі, з тим Полум’яним Стовпом, що висітиме там, — коли він знатиме, де він стоїть. Розумієте?

255 Відмітьте, як, як ми приходимо. Після хрищення Вогнем цього світу з усякими мікробами покінчено, і тоді земля стає місцем, придатним для перебування тут Небес.

256 Отож, прообраз перебування в Небесних місцях у Христі Ісусі; перейшли від цієї брудоти, подібно як було з тією жіночкою, до вираженого атрибуту Бога. “Ми нині є Синами Бога”, — не — *будемо*. Ми — атрибути Божих думок. Розумієте?

257 Тепер ви скажете: “Ну, поглянь на цього священика. Хіба він не був сином Божим?” Було доведено, що не був. Він не зміг розпізнати чого? Він же говорив: “Я вірю Біблії”? Авжеж. Але він не зміг розпізнати вираженого Слова тієї години. В нього було тільки інтелектуальне пізнання від якоїсь групи, що існувала перш за нього.

258 І те саме сьогодні! Бачите? Я знаю, що це жорстко, але то є Правда.

259 Там перебувало Слово, як точно було проречено для того дня; та, він, хоч він і був знавцем, хоч він і був відомою людиною, але він не зміг розпізнати Це. Чому? Не мало значення, яким знаючим він був чи щось тому подібне, в нього все одно не було представлення від призначення. Розумієте?

260 Тільки призначений буде єдиним тим, хто розпізнає це; тільки він зможе. І ти можеш вчинити це тільки. . . Тому що, дивіться, це доводить призначення. Бо якщо ти маєш Вічне Життя, ти повинен був бути повсякчасно частиною Бога, бо Вічним є тільки Він Один. Ви розумієте це? О-о, оце так! Подумайте про це.

261 Тепер дивіться, що відбувається протягом величного Тисячолітнього Царства. З усяким гріхом покінчено, нині встановлюється Тисячолітнє Царство, нині настає час, коли Святий Дух займає Своє місце.

262 Точно як Він робить і у нас — “переходимо від смерті до Життя”, — перебуваємо в Небесних місцях у Христі, у Його славетній Присутності. Навіть і фізична смерть проминеться тоді; точно як нині проминула духовна смерть.

263 Для охрищеного святого Божого нині не існує такої речі, як духовна смерть. “Хоч він і вмер, та, все ж, він оживе. Кожен, хто живе та вірить у Мене, повіки не вмере”. Усе Писання, Воно має здійснитися. Розумієте? Вам неможливо померти. Ви маєте Вічне Життя. Єдине тільки — Відкупитель дав вам розпізнати це. І ви завжди були Оцим, і це й є причиною того, що ви бачите день, за якого ви живете. Хто з вас бачить це? Підніміть свою руку. Бачите? Дякую вам. Бачите? День, за якого ми живемо — ви розпізнаєте його.

264 Отож, методисти кажуть: “Коли ти вигукуєш — ти маєш Це”. Багато хто з них вигукував, та не мав Його.

265 П’ятидесятники кажуть: “Коли ти говориш мовами — ти маєш Це”. Багато хто говорить мовами, та не має Його.

266 Дивіться, як у тих фарисеїв були форми усякого роду, та коли проявилось Слово, вони не розпізнали Його. Бачите? Бачите?

267 І якщо ти є Нареченою, Наречена — то частина Чоловіка. А якщо... Єдине, як ти розпізнаєш Це — розпізнай, якою частиною того Чоловіка (того Слова) ти є, інакше ти не зможеш розпізнати, що ти — Наречена. Хто з вас бачить це? [Громада каже: "Аміль".—Ред.] Розумієте? Розумієте? Ти мусиш розпізнати своє місцезнаходження.

268 Тобі неможливо розпізнати місцезнаходження когось іншого. Що якби—що якби Мойсей прийшов з Ноевим посланням? А Ной був частиною цього, але те нічого б не дало. Що якби—якби—якби—якби Ісус прийшов з посланням Мойсея? Це нічого б не дало. Розумієте, то була інша епоха, то було інше пророцтво, там повинна була здійснитися інша частина Слова. Вони були іншим днем тижня. Ні, вівторкову роботу не можна робити у середу. А тая робота, що на середу, повинна бути зроблена у середу. Розумієте? У суботу має робитися суботня робота. Розумієте?

А вони, вони визнавали: "О-о, Мойсей, ми ж маємо Мойсея".

269 Він сказав: "Якби ви знали Мойсея, ви знали б і Мене, бо він був тим, хто говорив про Мене. Господь ваш Бог підніме пророка, подібного мені". Вловили цю думку? О-о, оце так! Бачите?

270 Потім Ісус, у Івана 14, сказав: "Коли прийде Він, Дух Святий, Він нагадає вам оце все, розумієте, виявить вам, за якого дня ви живете. І, потім, іще одне, за допомогою чого ви упізнаєте Його — Він звістить вам майбутнє", — бачите, бачите, знову до пророцького, — "коли прийде Він". Бачите?

271 На Нових Небесах та Новій Землі ніколи більш не станеться затемнення, коли повинна буде з'явитися ця Нова Земля. Диявол буде зв'язаний... Сатана, він зараз досі на волі; він обвинувачувач. Але на Новій Землі його буде зв'язано й кинуто в Озеро Вогняне, у це святеє Полум'я.

272 Потім, на цій Новій Землі, давайте-но зараз протягом декількох хвилин розглянемо її. Небеса на цій Новій Землі ніколи більш не вкриються темністю; ні, то було спричинено прокляттям, розумієте. Розгнівані хмари ніколи вже більш не вкриють їх темністю. Вітри вже ніколи більш не лютуватимуть на ній отак. Ні. Вони вже не будуть виривати дерева з корнем, та руйнувати будинки, та перевертати усе. Сатана вже ніколи більше не буде вивергати спалахи блискавок та гніву, та вбивати людину, що йде по дорозі, чи спалювати будинок. Розумієте? Ні, більш не буде. Там не буде більш тайфунів, та ураганів, та смерчів, що змітають усе, та руйнують будинки, та вбивають дітей, та усе інше. Угу, такого вже не буде. Спроб знищити — там не буде такого. Сатану вигнано.

273 Якби у нас був час. Ось, я просто обминаю місця Писання, щоб ми не надто затрималися. Я маю молитися за хворих.

274 Небо й земля зійшлися разом; Бог і людина примирилися. Почався відновлений Еден; розумієте, з усяким прокляттям покінчено.

275 Точно як і те, що коли Дух Святий приймає тебе, з усяким прокляттям гріха покінчено. Розумієте, не ти приймаєш Його — Він приймає тебе, отак, бо Він є Божим атрибутом. Розумієте, якщо То є Дух Святий, це означає, що то є Дух Божий, і то є атрибут, думки Божі — прийняв тебе з тієї причини, що тебе було призначено задля тієї мети. Розумієте? Хоч ти й народився у гріху, але в Бога був той атрибут, і ось ти виразився тут на землі, і Він сходить і бере тебе. Бачите, ти перебуваєш ось *тут*; ти ж належиш *оцюму* ось. Бачите? Бачите, гріх втратив свою владу. Правильно. Бажання гріха зникає з твого серця, коли приходить Святий Дух. Ти — відновлена людина.

276 І тоді, коли земля, через те саме, відновиться, там не може бути більш прокляття, не буде більш ураганів, не буде більш вітрів, точніше, не буде більш тайфунів—тайфунів. Ви примирилися; людина й Бог зійшлися разом. Нова Земля знов зодягнеться Еденською красою. Нова Земля розшириться, вона, після її хрищення Вогнем.

277 Просто подумайте, вона займеться й згорить. Розпалені стихії горітимуть. Усі земні діла погорять. Вода уся вибухне; вона розжариться й усе підірве. Усе вибухатиме. Буде виверження вулканів, і повітря на тисячу миль буде заповнено розжареною палаючою лавою. Кожного мікроба... Святий Дух Божий зітре усякий слід гріха та все таке. Усе, що від диявола, буде зв'язане й кинуте в Озеро Вогню, пожираючого Вогню, Божого гніву у Вогні.

278 Жоден зі звірів не роздере тебе там більше. Коли йтимеш дорогою по квітучих садках, жодна зі змій там не зашипить на тебе й не вжалить тебе своєю смертодією отрутою. О-о, подумати тільки! Хіба це не буде чудово? Послухайте. На тій Новій Землі ніколи не насиплять жодної могилки; там не буде нічого такого.

279 Людина й Бог зійшлися разом; Наречений та Наречена. Небеса й земля обнялися; Бог зійшов, щоб перебувати поміж людьми. Його оселя — з ними.

280 Там не буде більш гріха, не буде більше горя. З материнської щоки там не зрониться жодної сльози, над її дитиною. Амінь. На тій Новій Землі не буде такого. Ні. Її відкуплено. Вона належить Йому і тим, хто Його — кого було викуплено звідти. Розумієте?

281 І, дивіться-но, ви є частиною тієї землі. Правильно? І коли Він відкупив вас, Він таким самим чином відкупив і землю, і ви знову разом. О-о, це так зрозуміло, що далі нікуди. Розумієте? Ви маєте бути відкуплені, бо ви — частина цього. І якщо Кров не окропила

вас, ви ще не відкуплені; ви не є покликані. Потім Він очищує це; це те саме, що Він робить через Вогонь. Навіть і окроплене Кров'ю, воно ще має бути очищене Вогнем, правильно, щоб стати місцем перебування для Бога.

²⁸² Бог вже оселився там, потенціально. Царство Боже нині перебуває на землі у серцях Його святих. То Його атрибути, якими Він почав при початку. Нині ж Його атрибути відкуплено. Чого Він очікує? Відкупити землю, помістити на ній Свої атрибути, щоб точно здійснити Свій передбачений план. Чи розумієте ви це?

²⁸³ Відзначте: ніяких могил, ніяких сліз, ніколи, не буде більш кровопролиття. Вона ніколи не ороситься сльозою чи кров'ю. Ні. Більш не буде війн. Ні. Ніяких зимних хмар. Її лоно не вкриється холодним снігом; на ній не буде більш нічого такого. Гаряче сонце ніколи не спалюватиме траву, що на ній. Аллілуя! Навіть і пустеля розквітне трояндами. “Ота давня суха пустеля одного дня розквітне, як троянда”, — Бог так сказав; коли її буде відкуплено, коли вона прийме своє хрищення Вогнем. Зараз там усілякі кактуси, й колючки, й усе тому подібне, але на неї чекає хрищення Вогнем.

²⁸⁴ Подібно як з людиною, коли в неї досі були ненависть, злоба й суперечки; коли прийшло хрищення Вогнем, воно вичистило це. Ніяких більше заздрощів, нічого такого більш; воно цілковито стало оселею для Бога. І, пам'ятайте, то буде Його делегація, що зустрине Його там. Амінь! О-о, що за. . .

²⁸⁵ Це не просто якась розповідь; це є Правда. Це те, що сказав Бог. Це те, що Він обіцяв. Це те, куди відправиться Наречена. “Навіть і пустеля, — Він сказав, — розквітне трояндами”.

²⁸⁶ Сатана, гріх та грішники шезнуть навіки. З усім цим буде покінчено; перейде у Вічність. І все, що було спотворене, того величюого архангела, що з'явився там колись — сатану, що вчинив оце все зло — буде знищено. Пам'ятаєте, в Біблії сказано: “Якщо та душа не чинитиме так, як чинив Він, сказав чинити — Він навіть і знищить ту душу”.

²⁸⁷ Але, розумієте, Він не може знищувати Себе й залишатися Богом. Отож, якщо тая душа від цього світу — вона повинна бути знищена. Але якщо вона Вічна, з Богом — вона ніколи не починалася, бо вона є частиною Бога й ніколи не може бути знищена. Амінь! Як прекрасно! Наскільки—наскільки вдячний, що Церква має побачити це!

²⁸⁸ Люди, все, що ви вчинили, перебуває отут. Ось що я стараюся сказати. Я обминаю дещо з цього, бо я знов хочу до цього повернутися.

²⁸⁹ Навіть оце все: сатана, грішники — шезнуть Навічно; щоб ніколи вже не існувати. Все. . . Розумієте, сатана не може творити. Якби міг, він був би Богом. Розумієте? Він здатен тільки спотворювати те, що було створене. Розумієте? А зі спотворенням,

з усім, що було спотворене, буде покінчено. А смерть — це спотворення життя; і коли спотворення щезне, більш не може бути смерті. Старість — то знак смерті; і коли зі старістю буде покінчено — прийде життя. Щезне усякий знак спотворення та усе подібне цьому. Колючки та чортополох — це знак гріха, що “земля проклята ними”, і з оцим усім буде покінчено. Через це прийшла й хвороба; з нею буде покінчено. Буде покінчено зі смертю. Буде покінчено з кровопролиттям.

²⁹⁰ На ту землю не ступить ніхто, крім святих, Відкуплених. О-о, тільки уявити! Так. О-о, мені так добре. Бог і Його творіння; і Його створіння цього творіння відкуплено Його ж Власною Кров’ю. Очищені Його ж Власним очищувальним процесом; Його процесом знищення мікробів, знищення гріха!

²⁹¹ Подібно як при стерилізації чого-небудь; найкраща стерилізація, що у нас є — це через вогонь. Можна узяти щось та видраювати його милом та усякими цими хімікаліями, про які кажуть — воно все одно не стане стерильним. Але покладіть-но це у вогонь!

²⁹² І коли святий Божий Вогонь стерилізуватиме землю Хімікаліями; Він забрав Свою Наречену, яка може увійти з Ним у Небо, поки відбуватиметься оце ось. І знов повернеться на землю — на Нові Небеса й Нову Землю. Вона не буде страждати від холодної зими. Вона не буде страждати від холодного літа. Пустелі розквітнуть, як троянди. Гріх та грішники — це щезне.

²⁹³ Бог та Його створіння й творіння живуть разом у досконалій гармонії. Як небеса й земля є чоловіком та дружиною, так і Христос і Церква, і вони усі вписуються в один великий славетний план відкуплення й знов приведені у лоно Боже. Ви розумієте це?

²⁹⁴ І там на Новій Землі буде Нове Місто. О-о, подумати тільки! Тепер, слухайте уважно. Не забудьте цього. Того, що сказав Ісус, у Івана 14: Він піде, щоб приготувати. “Нехай не тривожаться ваші серця”. Коли Він відходив — “у Мене є причина на те, щоб відійти. Ви вірили в Бога, — сказав Він, — вірте ж і у Мене”. Вони не могли зрозуміти, що Він є Богом. Сказав: “Ви вірили в Бога, нині ж вірте у Мене. І Я йду приготувати вам Місце. В Домі Батька Мого багато осель; в Царстві Батька Мого багато палаців”. Христос зараз там, займається будівництвом цього Нового Єрусалиму. Тепер, слухайте уважно. Не ходіть. Ні, не прогавте цього. Христос сьогодні на Небі готує Новий Єрусалим.

²⁹⁵ Точно як і те, що Бог створив землю за шість днів, поставив землю за шість днів, тобто, за шість тисяч років. Як сказав той: “Нехай же не буде приховане, — читаємо ми у Писаннях, — одна тисяча років — то один день”.

²⁹⁶ І Христос пішов та готує Місце, будівля якого триває вже багато, багато тисяч років, готує Місце. “І коли Я піду й приготую Місце, Я прийду знов і прийму вас; щоб де Я, там і ви були також”. Дивіться: Відкупитель та Відкуплені!

²⁹⁷ Якби у нас зараз був час. В мене відмічено тут, цитата з Соломона — “ця дівчина, Наречена”. О-о, нам просто доведеться обминати це; стає надто пізно, розумієте. Я ще повернуся до цього. “Він спробує узяти її, але вона заручена з юнаком-пастухом”. Деякі, мабуть, вважали, що він сам і співав цю пісню. О-о, ні. Соломон був спадкоємцем престолу Давида на землі, але виявляв, що теє царство повинно було проминути. То був прообраз Христа, що кохає Наречену. Розумієте?

²⁹⁸ Тепер, зверніть увагу, що у Івана 14 Ісус сказав: “підуй і приготуй Місце”.

²⁹⁹ О-о, як воно виглядатиме? Тепер, чи думали ви коли-небудь, Наречена, як воно виглядатиме? Воно приготоване й спроектоване Божественним Архітектором. Як виглядатиме те Місто? Отож, поговоримо про це декілька хвилин. Божественний Архітектор приготував його, спроектував його. І, дивіться, Він спроектував його дбайливими руками для Своєї коханої Нареченої. Як воно виглядатиме?

³⁰⁰ Уявіть собі: чоловік одружується на жінці, в нього є можливості, — як він будує та облаштовує кожную дрібницю так, щоб це ідеально точно відповідало її смакам, її уподобанням? Амінь.

³⁰¹ Отож, Божественний Архітектор спроектував Нове Місто, де Він житиме зі Своєю Нареченою, точно за Її смаком. Недивно, що апостол сказав: “Око не бачило, й вухо не чуло, й не приходило на серце людині”. Давайте-но подивимися, може, нам вдасться проникнути у це на хвилинку, побачити, як воно виглядатиме.

³⁰² Божественний Архітектор спроектував це для Своєї Коханої. Розумієте? О-о, що ж за місце то буде, коли Божественна Натура, Божественний Архітектор спроектував його для Божественного атрибуту, що його було Божественно передбачено Божественним Богом, Котрий—Котрий є Автором Вічного Життя! Як же виглядатиме те Місто! Подумайте-но про це.

³⁰³ Пам’ятайте, то буде не Небо. Іван сказав: “Я бачив, як він сходив з Неба”. Він має бути на землі. Розумієте?

³⁰⁴ Не те, що ця земля повинна буде проминути; то буде відкуплена земля. Бог не говорив, що Він підніме нове покоління; Він відкупить те, що є тут. Він не збирається піднімати нове покоління; Він відкуплює те, що вже є тут. Він не створюватиме новий світ; то буде оцей ось, що вже є. Він просто випалить його, очистить його, подібно як Він очистив і вас. Його плани мусять перебувати вічно. Отож, дивіться, так і буде.

³⁰⁵ Пам’ятайте, то буде не Небо. “Він сходить з Неба”. То буде Місце перебування, Оселя, щоб у ній мешкати, щоб Йому оселитися там. Подібно як було з Іваном, на острові Патмос тут в Об’явленні 21, він бачив, як воно “сходить”. Іван бачив Місто, що “сходить з Неба”, подібно голубу — подібно як бачив той.

306 Ось Бог сходить у Свою земну скинію — в Ісуса, у... “сходить з Неба”. Ісус охристився, зайшов прямо... .

307 Коли Він зустрів пророка! “Слово приходить до пророка”. А Він був Словом. І там стояв пророк, відкидаючи усякі їхні деномінації, усе інше. А коли він побачив Слово, Слово пішло просто до нього.

308 І пророк був такий шокований, він сказав: “Мені потрібно христитися від Тебе. Чому ж Ти приходиш до мене?”

309 Він сказав: “Залиш, нехай буде так, як є, бо так належить нам (ми знаємо послання) здійснити усю праведність. Я — Жертва; Її повинні обмити”. Він дозволив йому.

310 Коли Він вийшов з води, той сказав: “Я бачу небеса відкриті”. Пророк бачив це. Він бачив відкриті небеса.

311 І ось з Неба сходить, спускається подоба Голуба; і Голос каже: “Це є Моя частина землі, яку Я відкупив, і, починаючи з цієї частини землі, Я відкуплю й усе інше на ній, бо Він — то Мое проявлене Слово”. “І увесь цей світ, Я прорік його до існування Своїм Словом”, — Євреям 11. — “І він увесь цей час був під владою сатани, але Я прийшов, щоб викупити його. Стільки-то з нього було використане на Його тіло, і Я прийшов, щоб перебувати у ньому”.

312 Іван сказав: “Я бачив святе Місто, Новий Єрусалим, що сховався з Неба, як Наречена, прикрашена для свого Чоловіка”. І де воно розташовувалося? В точності як було й там — на землі.

313 Ісус був частиною тієї землі, на яку зійшов Дух Святий (правильно?) та залишився на Ньому навечно. Він ніколи не може залишити Його. Він завжди перебуватиме там. Він і Бог є Одно. Завжди мусить залишатися!

314 І отак і Іван бачив, як з Неба сходить, подібно кометі, тобто, подібно голубу, святе Місто, Новий Єрусалим, та розташовується на усій відкупленій землі (щоб вчинити що?) щоб заявити про свої права на кожен атрибут, заради яких Він створив цю землю. Тоді відкуплено кожного чоловіка та кожену жінку, яких було представлено у Вічності. Її було вичищено й випалено Вогнем.

315 Ісус, у Своїх лютих спокусах в пустелі протягом сорока днів. Після цього, зверніть увагу, потім прийшла готовність до Його служіння.

316 Подумайте-но про це: Дух Святий сходить на землю, Ісус, і та свята Кров! Тепер, дивіться, і, сподіваюся, що, як для вас, я не заберуся надто глибоко, отак. Свята Кров, яку було створено Богом; Кров, Життя, творіння Боже. “Ісус був початком творіння Божого”. О-о! Ви розумієте це? Бог створився у творінні. Він був Дух. В Біблії сказано: “Він є початком творіння Божого”. Як Він почав? В утробі жінки. Котра є ким? Жінка — це не... .

317 Подібно як і те, що ті сліпці не бачать тут змієвого “насіння”. Розумієте? Єву було поселено сюди на землю, і, перш ніж сатана торкнувся її чи що-небудь в такому роді, Бог сказав: “Розмножуйтеся та наповняйте землю”. Правильно, але ось приходить сатана. І, якби той був Адамовим сином, то де ж. . .

318 Адам був прямим нащадком від Бога. І ти успадковуєш тільки натуру когось з твоїх батьків.

319 І коли ти народжуєшся заново, ти успадковуєш натуру свого Отця Небесного. А твій Небесний Отець — то атрибут Слова. . . Тобто, Слово — це атрибут твого Отця. То як же ти можеш відкидати це заради деномінації? Оце так!

Сподіваюся, що ви не прогавите цього. Я знаю, що це від Бога.

320 Ісус. Ось Він приходить, сходить; і там був Ісус, Божий атрибут.

321 Тепер, “жінка”, вона. Дивіться. Бог сказав: “Через те, що вони вчинили так, — сказав, — Я покладу ворожнечу між твоїм Насінням й насінням змія”. Правильно? А у жінки нема ніякого насіння. Чи задумувалися ви коли-небудь над цим? В неї є нива, не насіння. Бачите, сатана вже помістив туди своє “насіння”.

322 То якщо у жінки нема насіння, значить, вона мусить zostаватися, щоб одержати Насіння.

323 Бачите, тут через статеві зносини, було принесено сюди сатаною, змієм, котрий не був плазуном — в нього були ноги, бо його ноги було віднято в нього. Він був найхитрішим — єдиний звір, що був—був на одному рівні з жінкою.

324 Отож, з насінням якого-небудь звіра не вийде так, і з ніяким іншим. Вже були такі спроби. Це нічого не дасть. Розумієте, животворне насіння якого-небудь самця не поєднається з жінкою. З цього нічого не вийде.

325 Але то була найближча істота. Розумієте, вони не можуть знайти того виду, що був між шимпанзе та людиною. Розумієте, є кожен, по еволюції — від птахів, і до мавп, і так далі, до шимпанзе, а потім — “втрачено”. То був змій, не змія; його зовнішній вигляд втрачено, бо його було проклято.

326 Отож, Бог не проклинав Адама; може, він і вчинив те саме, але Він прокляв землю — “колючки й терня”.

327 Він не проклинав Єву, але сказав, що Адам буде її “паном”. І віднині нехай не намагається вона проповідувати чи щось таке — Адам є її паном. “І — по всі дні твого життя, і — у скорботі, і — ти народжуватимеш життя своє на цю землю”. Але Він сказав: “Я покладу ворожнечу між твоїм Насінням. . .”

328 І ось, у неї не було ніякого насіння, ніколи не було, тож вона повинна була якимось чином прийняти Насіння. Бог дав їй Насіння, не через статеві зносини, але через творіння.

329 Невже ви, сліпці, не бачите, що оце ось є “насіння” змія? О-о, який жах! Сатана опинився там перш за Адама; то й було те “насіння”.

330 Але вона прийняла Насіння. Що то було? Сам Бог. “Він був початком творіння Божого”.

331 Тепер, дивіться, коли народився Сет, тобто, Авель, він був праведним мужем, таким, як його батько. Так само й Сет.

332 Звідки з’явився той лукавий; вбивця, брехун? Бачите, бачите, звідки це прийшло? То повинно було бути “насіння”, бо він був насінням; Каїн був людиною.

333 О-о, де ж перебувають ті сліпці? “Бог цього світу засліпив їх”. Що ж, недивно, Ісус сказав, що ніхто з людей не зможе побачити цього. Розумієте?

Ти скажеш: “Ну чому ж вони не бачать цього?”

334 Ісус сказав одного разу Своїм учням: “Вам дано знати Царство Боже, але не їм”.

335 І ось чому ви з’їжджаєтеся з території квадрату зі стороною у п’ятнадцять сотень миль, розумієте — “вам дано знати Царство”. Дивіться, люди приїжджають навіть з Південної Африки й звідусіль, цієї пізньої години, коли Наречена готується увійти до Царства.

Мені просто не вистачає часу. Відмітьте. Дивіться тепер, бачите.

336 Чи можете ви тепер побачити там змієве “насіння”, побачити, як він вчинив це? Воно досконале, розумієте. Отож, деякі кажуть. . .

337 Ось, скажімо, як той чоловік у Тусоні нещодавно, намагався. . . А, можливо, він слухатиме цю плівку. Але, якщо так, чоловіче, я хочу сказати тобі дещо.

338 Коли він сказав: “Єва сказала, — ось за що вони чіпляються, — ‘набула я сина від Господа, тобто, людину від Господа’”. Що ж, звичайно. В Бога є певний закон.

339 Дивіться, візьміть яке-небудь насіння та посадіть його сюди на ниву, де росте пшениця, а ви посадіть там шипшину. І все одно — те саме сонце і той самий дощ оживлять те насіння. В Бога є певний закон, і той закон є непорушним.

340 Все одно, якби—якби. . . найнечестивіша жінка у місті та найнечестивіший чоловік, і поза шлюбом, і все таке інше, матимуть стосунки, та житимуть разом, і породять дитину; тая дитина повинна буде з’явитися через Божий закон, бо іншого шляху нема. Якщо ж не так, у вас вийде, що сатана є творцем, і, в такому разі, він є богом. О-о, наскільки сліпим можна бути! Розумієте, Божий закон, жодних сумнівів.

³⁴¹ Якщо у вас з'явиться дитина, все одно, чи то буде Ісав, Яків, ким би він не був, чи яким-небудь безсоромником, чи Юдою — він має з'явитися завдяки Богу. В Бога є закон.

³⁴² В Біблії сказано: “Сонце сяє на праведних і на неправедних; дощ падає на праведних і на не-...” Євреям 6-й розділ, там говориться оце ось: “Дощ, що часто падає на землю, щоб напоїти її та приготувати її для того, що на ній вирощується, розумієте, щоб харчуватися цим; але терня й будяччя живуть від тієї самої води, від того самого сонячного світла”. Бо то є закон Божий, щоб довести кожне насіння до зрілості, щоб кожне насіння відтворило себе.

³⁴³ Отож, там повинно було відтворитися змієве “насіння”. Та це не—не стало Богу на перешкоді; воно здійснило Його план у повноті, через це Він і став Відкупителем. Будь-хто зі сліпців повинен майже побачити це, якщо тільки це не є сховане. “Бог цього світу” сховав це від вас. А це ж так само ясно, як і будь-що з того, що ви бачите. Ось воно. Ось ваше змієве “насіння”. Отож, відмітьте собі.

Але — “Ісус був початком Божого творіння”.

³⁴⁴ Отож, яка ж роль у жінки? Адже зародок приходить від чоловічої статі. Отож, відкинути це? Жінка не має у собі життя, абсолютно. В ній є тільки крихітна яйцеклітина, котра є нивою.

³⁴⁵ Скажімо, візьміть та задискуйте ниву повністю, та—та оприскайте її, та виниште на ній усякі зародки. І на ній не—не виросте навіть і трави, нічого; а потім знову внесіть добрива, засійте її якимось корисним насінням. Якщо ворог прийде та розсіє якесь інше насіння, той самий закон Божий доведе до зрілості й те, й інше насіння.

³⁴⁶ Що ж, такі події не були у Божих намірах, розумієте. Але що ж сталося?

³⁴⁷ Розумієте, сперма від самця містить гемоглобін, тобто — кров. Життя знаходиться у крові. І якщо ви коли-небудь... Я спостерігав за цим, коли схрещують худобу й таке інше. Брат Шакар'ян, та я, та лікарі, та інші спостерігали за тим, як це відбувається, хіміки. Розумієте? Сперма, що надходить від самки — то яйцеклітини. А сперма, що надходить від самця — то зародки.

³⁴⁸ В оцій ось нема жодного зародку. Вона є тільки супутнім продуктом від чоловіка. Ось як вона опинилася там, по-перше, і вона — то всього лише нива. Там є яйцеклітина; то є родючий ґрунт для цього життя. А це життя рухається й повзе. То є таємниця, як оте...

³⁴⁹ “Ну, — скажете ви, — може, поєднається той, що перший. Усі інші загинуть”. Що ж, як, хто визначає це? “Ну, той, що перший”. Чи буде це той, що спереду; перша яйцеклітина, що спереду, й перший сперматозоїд? Ні, ні.

³⁵⁰ Може бути й одна яйцеклітина; десь ззаду, в глибині сперми буде сперматозоїд, що пробереться та поєднається з нею. Виявляє, що якийсь розум визначає, чи то буде руде, темноволосе, чи то буде мале, велике, чоловік чи жінка. Розумієте? І не можна, не можна нічого вдіяти — нічого не вийде. Можна перемішувати їх, все що завгодно, то нічого не змінить. Це визначає Бог. І, за якийсь час, один сперматозоїд заповзе в ту ниву, яйцеклітину. На ньому такий немовби як невеличкий хвіст, вихляє; відпадає, і там починає рости хребець дитини.

³⁵¹ То хто ж вона? В неї нема насіння. В неї є нива, щоб прийняти насіння. Тож. . .

³⁵² Розумієте, ворог вийшов. Поки добрий сівач ходив, розсіваючи добре Насіння; та слідом за ним вийшов ворог, розсіваючи нечестиве насіння. “А дощ падає на праведних і на неправедних; сонце”. Вирости повинно все.

³⁵³ Ісус сказав: “Нехай ростуть собі разом. Того дня їх — кукіль буде зв’язано в снопки”. І зараз вони зв’язуються, у великих організаціях; стануть великим снопом — Всесвітньою Радою Церков. І яким був кінець? Це повинно бути спалене. Зерно ж має бути складене до клуні. Розумієте? Тоді як і ті, й ті ростуть від одного й того самого — від тієї самої води, того самого сонця.

³⁵⁴ Цитрусове дерево, тобто—тобто, помаранч приносиме, родитиме гранати, якщо це прищеплене на ньому, — повинен буде родити це. Він родитиме лимони. Він родитиме грейпфрути. Розумієте? Але то не будуть помаранчі, але воно живе від того самого життя, яке дає помаранч.

³⁵⁵ Деномінації було вприснуто в ту Виноградну Лозу. Бо якщо вони заявляють, що вони є “Християни”, то живуть від цього. Кайафа жив; ви знаєте, ким він був, та все ж він навіть і пророкував. Розумієте? Розумієте, вони живуть від цього.

³⁵⁶ О-о, якби у нас був тиждень, щоб ми могли ретельно дослідити це питання та прояснити його так, щоб ви—ви у цьому не пропустили нічого. Нині ж я омину дещо з цього.

³⁵⁷ Отож, пильнуйте. Дивіться, ті руки спроектували це для Своєї Коханої Нареченої, проектує у ніжній любові для Своєї Нареченої.

³⁵⁸ Пам’ятайте, що Дух Святий зійшов на Ісуса, котрий, Ісус був частиною землі. Чому? Зародок Божий, — Життя Боже, — спроектувався в утробі жінки (правильно?) котра була від землі. Гаразд. І потім прийшло Життя Боже, бо “Він був початком творіння Божого”. Розумієте? І потім та Божа Кров, що попала туди через той зародок; коли вона пролилася на Голгофі, окропила землю. Заради чого? Щоб відкупити землю. Отож, її виправдано, її освячено, покликано й заявлено про права на неї, й нині вона має прийняти своє хрищення Вогнем та очиститися для Ісуса та Його Нареченої.

359 І ви є цими іншими частинами, що були узяті від цієї землі. Земля, ви є частиною землі — ваше тіло. Ваша душа — то частина Бога. Божий атрибут, що проявився тут на землі у тілі. Тіло має бути відкуплене.

360 Отож, душа є відкуплена, бо вона перебувала в гріху. Тому Бог, через процес виправдання, освячення, хрищення Духом Святим, зійшов і відкупив вашу душу.

361 І ви, як частина землі, вона відкуплюється через це. Ви нині у цьому процесі. Він у стані розвитку. Ваше тіло було виправдано у хрищенні Ноя. Амінь! І, ваша тілесна складова — коли Вона пролилася там. І ця земля, — місце, де ви житимете, — має бути очищена Вогнем, через хрищення Духом Святим; Місце мешкання для Христа та Його Нареченої — Новий Єрусалим.

362 Спостерігайте за цим Містом; земля, розташовується на землі. Тепер ви ясно бачите, як я сказав. . .цю переміну, земля мусить перемінитися. В такому вигляді, на ній Це не може перебувати. Церква не зможе існувати. . .Тобто, цей світ не зможе існувати далі, після Тисячолітнього Царства, якщо не переміниться. Розумієте? Щоб на ній перебувало таке-от Місце, вона мусить перемінитися.

363 Точно як і ми мусимо перемінитися Його святим Вогнем, щоб відповідати вимогам та приготувати місце, щоб Він, тобто, Дух Святий, перебував у нас.

364 Тепер зверніть увагу, там на Новій Землі буде доволі місця. Угу. Розумієте, доволі місця! Її буде відновлено, то є правда, через Вогонь, але моря більш не буде. Відмітьте, це Місто являє собою квадрат зі стороною у п'ятнадцять сотень миль.

365 Тепер слухайте дуже уважно, коли ми будемо креслити ці розміри. Хвилиночку, я хочу стерти з дошки. [Брат Брангам стирає свої попередні ілюстрації.—Ред.]

366 Тут є глибоке об'явлення від Бога. Ось, я просто зупинюся тут. Ніщо з цих інших. . .Як Господь зволить, я викладу й усе інше.

367 Отож, відмітьте собі, що земля. . .Що ж, зверніться до Книги Об'явлення, ви побачите, як він міряв її ліктями й стадіями. Двадцять три сотні. . .І ось, ми бачимо, що Місто проміряне, “п'ятнадцять сотень миль” по одній стороні квадрату.

368 Знаєте, як далеко це сягнуло б? Цього тижня я проміряв його. Воно розкинулося б від Мейну до Флориди, і, від східного узбережжя — на шістсот миль на захід від Міссісіпі. Інакше кажучи, половина Сполучених Штатів, тільки для цього Міста.

Ви скажете: “Там же не вистачить місця”.

369 Оскільки моря не буде, то вистачить, бо майже чотири п'ятих її вкрито водою. Правильно? Вибух висушить море, зруйнує

поверхню землі. О-о, тільки уявити! Пам'ятайте, квадрат зі стороною в п'ятнадцять сотень миль, що то буде за Місто! І, але пам'ятайте, моря не буде.

370 “І ширина й висота — однакові”. Це означає п'ятнадцять сотень миль у *цей* бік [2413,5 км.—Прим. перекладача], п'ятнадцять сотень миль у *той* бік; п'ятнадцять сотень миль; яка ширина, така й висота. Подумайте—но про це: п'ятнадцять сотень миль широкого золота. І це Місто буде огорожене мурованою стіною.

371 Тепер, тепер, те, що вони однакові, це не обов'язково означає, що... Сказано: “І стіни й підвалини були однакові”, — це не обов'язково означає, що воно являє собою куб чи квадрат. Існує іще одна географічна одиниця виміру, розміри якої однакові — піраміда. Квадратної форми, “чотирикутне”, і стіни — однакові.

372 Дозвольте мені накреслити це. [Брат Брангам креслить на дошці.—Ред.] Бачите: довжина, ширина, висота. Ми, безсумнівно, щось знайдемо. Бачите? Зверніть увагу, сторони *оцього* ось кута абсолютно однакові, їх усіх, яка довжина, така—така й висота. Існує іще одна одиниця виміру — піраміда, що підтверджує це.

373 Оскільки то є таким чином, воно точно відповідатиме знаку Еноха у Єгипті — піраміда. Адже так? Енох, ще перед допотопним знищенням, коли повинно було з'явитися виправдання, він дав знак, і у цій піраміді є сім сходинок, що ведуть у світлицю царя. Погляньте на ту сьому сходинку, якщо ви коли-небудь займалися дослідженням розмірів піраміди, яка виступає, щоб прийняти прибульця, щоб представити цареві. Дивіться, чиє місце там знаходиться, і ви побачите день, за якого ви живете, у піраміді.

374 Отож, Бог створив три Біблії. Отож, існує наука про піраміди — то нісенітниця, але існує й істинна піраміда. Розумієте? Відмітьте собі. Отож, Бог, перша Біблія... Він створив три. Усе повинно бути у трьох.

375 Ісус приходить тричі. Один раз прийшов, щоб відкупити Свою Наречену; наступного разу — щоб забрати Свою Наречену; наступного разу — зі Своєю Нареченою. Розумієте?

376 Отож, зверніть увагу, як чудово. Бачите? І у цій піраміді було сім сходинок, і потім — царева світлиця. А ми перебуваємо у сьомій епосі церкви, перед тим, як Цар займе Свій Престол. І, пам'ятайте, на піраміді ніколи не було верхівкового каменя.

377 Перша Божа Біблія була в небесах — Зодіак; вона починається й проходить кожну епоху. Перший, початок Зодіаку — то діва; ось як Він прийшов уперше. Остання фігура Зодіаку — то лев Лео, Другий Прихід. А якраз перед ним — схрещені риби, тобто — епоха рака, у якій ми живемо нині.

378 Після цієї була піраміда Еноха, що свідкувала точно. У нас не буде часу заглибитися в це, та, колись, з Божою допомогою, я виявлю вам, ідеально точно окреслю місце години, за якої ми живемо. Розумієте?

379 Зверніть увагу, але ця географічна одиниця виміру, що ми її зараз розбираємо, сторони якої однакові, не означає, що то обов'язково повинен бути куб. Зверніть увагу, це відповідатиме єгипетському. . . тобто, знаку Еноха у Єгипті.

380 Під час очищення землі через хрищення Вогнем, вивергатимуться вулкани, і так, що ця земля вибухатиме і виштовхне пірамідоподібну Гору. Розумієте? Для неї вистачить місця! Оце все зміниться. Уся поверхня зміниться. Ви зрозуміли це? Вона виштовхне пірамідоподібну Гору.

381 Якщо так станеться, це точно відповідатиме Слову, і так і буде. Отож, зверніть увагу, бо, в Ісаї 65:25, де ми тільки-но читали, Він сказав.

Вони не чинитимуть зла і вигубляти не будуть на всій святій Моїй горі, — говорить Господь.

382 О-о! “Вся Моя свята Гора!” Запам'ятайте, то завжди була “Гора”.

383 Якби стіни стояли вертикально, Місто було б видно тільки зовні. . . тобто, тільки зсередини, Престол було б видно тільки зсередини; але, зверніть увагу, його було б видно тільки зсередини.

Але, тепер, ми бачимо обіцянку в Ісаї 4:5. Давайте-но просто прочитаємо це.

384 Ви спішите? [Громада каже: “Ні”.—Ред.] Ні, не спішіть зараз. Ми—ми—ми тепер наблизилися до чогось дуже особливого, надто багато—надто багато часу, бо ви маєте зрозуміти тут. Бо я хочу роз'яснити це. І потім, коли ми ще торкнемося цього, я—я виявлю вам тоді, де знаходиться те місце, про яке ми говоримо, що буде, на нашому наступному уроці про це, іншим разом.

385 О-о, хвала Господу Ісусу! Дивіться-но, як ці Слова не можуть помилитися. Тепер, дивіться тут в Ісаї. Я повиписував це сюди, щоб можна було відшукати це знову, хвилиночку. Ісаї 4:5. Тепер, слухайте, він каже про Прихід Господа, як жінки стануть такі розпусні. О-о, він сказав: “Семеро жінок. . .” Слухайте. Давайте-но прочитаємо це. Слухайте-но.

Того дня сім жінок вхопляться за мужа одного, кажучи: Свій хліб ми будемо їсти. . . свою одежу носитимемо, тільки їмнемля твоїм хай нас кличуть — зніми з нас ганьбу нашу.

386 То кінець часу, за якого ми нині живемо; шлюби, розлучення, та проституція, все що завгодно.

Того дня парость Господня буде красою й славою. . . плід же землі — величчю й пишнотою. . . для. . . врятованих з Ізраїлю. (Як вам уникнути всього того прокляття! Розумієте?)

І хто зостанеться в Сіоні, і хто є останком у Єрусалимі, буде. . . (Погляньмо). . . в Єрусалимі, буде зватися святим, кожен записаний поміж живими в Єрусалимі, отак,

Там, де Господь змиє нечистоту доньки Сіону (пам'ятайте, то завжди була Наречена, розумієте). . . і очистить кров Єрусалиму (тобто, останку євреїв, плюс Наречена, розумієте). . . у середині його духом суду, вогнем. . .

387 Божий суд є таким завжди, коли Він вершить Свій остаточний суд. Кличе тебе, виправдовує тебе та приводить тебе до відкуплення; потім на тебе сходить Його суд, і Дух Святий та Вогонь вичищають гріх. І тоді ти Його.

388 Те саме Він вчинить з землею, коли Він очистить її Вогнем, “і духом вогню”. Тепер, дивіться. Слухайте-но! Ви готові?

І створить Господь над усяким житлом на Сіонській горі, та над місцем зібрання — удень хмару диму і блиск. . . вогню полум'яного вночі, бо над усякою славою буде покрива.

389 [Брат Брангам ілюструє на дошці.—Ред.] “Господь, того дня, на верхівці цього поставить Вогонь Світла, щоб палав удень”. І далі говориться: “Це стане за укриття, місце відпочинку, притулок”. Зверніть увагу, точно відтворюється те, що сказано у Біблії, в точності. Будь стіни вертикальними, ви не побачили б цього. Мають бути похилими. “Уся свята Моя Гора. . .” “Він створить це Світло над цією Горою, і воно буде задля укриття”. О-о, ми співаємо таку пісню:

О-о, те Місто на горі Сіон,
Я любитиму його,
Нині й протягом тих віків,
Коли прийду до Міста того. Розумієте?

390 Зверніть увагу, верхівка гори Сінай — ось куди зійшов Бог, коли Він промовляв до Ізраїля у Полум'яному Стовпі. Він зійшов на верхівку гори, гори Сінай.

391 На горі Переображення, коли Він проголосив: “Це є Син Мій улюблений; Його слухайте”, — Він зійшов у Стовпі Світла та осяяв верхівку гори перед Петром, Яковом та Іваном. І Його там представляли Мойсей та Ілля — перенесений та воскреслий з мертвих. Слава!

392 Нове Місто й Нова Земля; нове творіння; Місто на Горі, з Престолом на її верхівці. [Брат Брангам креслить ілюстрації на дошці на декілька наступних абзаців.—Ред.] Престол знаходиться ось тут, на верхівці; а жителі — по всій цій Горі, згору донизу.

393 І стіна, що оточувала це, стояла на дванадцяти підвалинах. І на кожній з них був камінь з нагрудника, що був на Аароні, що представляло дванадцять колін Ізраїлевих.

394 І, у брамах, чотири брами були розташовані точно як у храмі в пустелі, як було у наметі в пустелі. Зверніть увагу, кожна представляла апостолів, по три з кожного боку — дванадцять апостолів. Кожен... І кожна була в сто сорок чотири лікті у висоту. Сто сорок чотири лікті — це рівно двісті шістнадцять футів [шістдесят шість метрів.—Прим. перекладача], і виходить, що кожен з отих великих каменів був майже у двадцять футів заввишки [шість метрів], щит на тій брамі, прикрашаючи ту стіну, якою було обнесено те Місто.

395 Отож, воно, Місто не знаходиться зверху на стіні, бо так не може бути з містом у п'ятнадцять сотень миль. То місце у стіні *отут*, де ви заходите, подібно як з брамами давнього Єрусалиму. Ви заходите туди через стіну, проходите всередину.

396 І кожна з цих, стояли на дванадцяти підвалинах, і кожна була прикрашена смарагдом та іншим камінням, що представляли дванадцять колін Ізраїлевих.

397 І, апостоли, на кожній з цих великих брам з цільної перлини було ім'я апостола. І хіба не сказав був Ісус: “Ви сядете на дванадцяти престолах судити дванадцять колін Ізраїлевих”? Коли вводитимуть у Місто, хто сидітиме біля брами, щоб провадити суд? О-о, тільки уявити! Отак от. Земні царі, що будуть входити у Місто, приходитимуть перед апостольським суддею, як обіцяв був Ісус. О-о, тільки уявити!

398 На цьому Престолі, на найвищій його точці — на висоті п'ятнадцяти сотень миль, увесь світ буде бачити Світло світу — Ісуса, що сидітиме на Престолі на найвищій точці світу, на верхівці Церкви, на верхівці гори Сіон; яка буде в п'ятнадцять сотень миль розміром, — половина Сполучених Штатів, — і піднесеться так високо, що Його можна буде бачити по цілому світу, на висоті п'ятнадцяти сотень миль.

399 А *отут* ось, зверху донизу, перебуватимуть Відкуплені. Там будуть будинки з чистого золота. Там будуть проспекти, й парки, й сади. І від Престолу тоненьким струмком витікатиме Ріка Життя, пробігатиме невеличкими розщелинами та, о-о, газонами. І на кожному подвір'ї буде квітнути Дерево Життя; і приноситьиме Свої плоди, дванадцять разів на рік, щомісяця — новий плід.

400 І земні царі приходитимуть туди й приноситьимуть свою честь. “І листя — на вздоровлення народів”, — коли царі житимуть там у мирі. Коли вони виходитимуть, то зриватимуть з дерева *отакій-от* листочок. Подібно як голуб прилетів, — коли вшухнув гнів Божий, — та приніс падубний листочок у ковчег. Тож коли цар виходитиме, принісши свою славу сюди до Міста, до світлиці Нареченої, він понесе листочок до свого царя-сусіди, і — “між нами мир навіки”. Амінь! Уздоровлення народів! “Усе владнано. Брате, колись ми воювали один з одним, проливали

кров. І ми любили, й кричали; й стріляли, й спалювали дітей, все що завгодно. Але нині — мир, uzдоровлення”. Не uzдоровлення від хвороби — то все минулося. Uzдоровлення народу! Амінь!

401 Місто з Престолом на верхівці. Об’явлення 21:23: “І нема їм потреби в освітленні, бо Агнець та Господь Бог є Світильником для них”. Розумієте? Господь Бог є тим Полум’яним Стовпом, що супроводжував дітей Ізраїля в пустелі. І Він зійшов на Престол у тому досконалому Царстві... коли час... “Царство, яке Ісус має підкорити Батькові, щоб усе і в усьому був Бог”. Ісус сяде тут на Своему Престолі як наш Йосип. І Цар буде тим Світильником, що стоятиме на верхівці гори Сіон, і Його святее Світло заповнить усе місто. Аллілуя!

402 П’ятнадцять сотень миль у висоту й квадрат зі стороною у п’ятнадцять сотень миль, з райськими місцями Божими, набудованими по всьому тому Місту; вулицями, проспектами! Прочитайте Об’явлення 21, побачите, що це є так. Бачите — “І нема там потреби в освітленні, бо Світильником є Агнець”. І Того, Хто сидітиме на Престолі, буде видно за п’ятнадцять сотень миль.

403 Воно не йде просто *отак* угору. Воно йтиме навскіс, як піраміда. Якби там була половина відстані, то воно б йшло ось *так*, розумієте, від одного міста до іншого... *отож*, відмітьте собі, від одного кінця Міста до іншого.

404 Я міг би дещо зазначити тут, якщо бажаєте. Чи звернули ви увагу на цю групку присутніх? Вона приблизно така ж за обсягом території, яку вона покриває. Джорджія, Каліфорнія, до Саскачевану; від Канзасу до скелястого узбережжя Мейну; це ті, хто зібрався. Ось приблизно хто представлений тут, квадрат зі стороною десь у п’ятнадцять сотень миль.

О-о, придуть зі сходу й заходу,

Придуть від країв землі

На свято Царя, насолоджуватися... (Чим?

“Не хлібом самим житиме людина”. Хлібом,

Словом!). . . насолоджуватися за Його столом.

Як блаженні ці пілігрими!

У цілому світі, маю сказати, ніколи не бачив подібних їм людей.

О-о, дивлячися на Його обличчя,

Що сяє Божественним Світлом,

Благословенні причасники Його благодаті,

Як перлини в Його вінці.

О-о, скоро прийде Ісус,

Скорботам настане кінець.

О-о, що як Господь прийде в цю мить?

405 Ще недовго. Усе досконало. Географічно: Содом, посланці; усе розташовується ідеально правильно. Розумієте? Що то означає?

Тільки подумайте, до цієї одної невеличкої скинії з'їжджаються з квадрату зі стороною у п'ятнадцять сотень миль, з такої самої території.

406 Чому Бог так сильно турбувався й піклувався про ту невеличку країну Палестину, бачите, коли це всього лише невеличкий клаптик землі? Але саме там розташовано храм. Саме там постане Новий Єрусалим. “Оливна, Оливна гора роздвоїться, розсунеться вправо й вліво”, — авжеж, коли вона вийде вгору. Не те, як кажуть, що вона розсунеться ось *так*. Вона піде вгору — “того дня, коли Він поставить Свої святі ноги на Горі”. Зверніть увагу, на Його Престоли, на висоті п'ятнадцяти сотень миль!

407 Пам'ятайте, сатана колись намагався спокусити Його, на верхівці гори. Розумієте?

408 Нове Місто має дванадцять підвалин, як ми пройшли, дванадцять патріархів; сто сорок чотири лікті; нагрудник Аарона; дванадцять брам з перлини, імена дванадцяти учнів.

409 Ісус вступить — Головний Камінь — на Престол, коли Його святі коронують Його — “Царя царів, Пана над панами”. А Він є Головний Камінь.

410 Я не взяв з собою портмоне. Але якщо ви звернете увагу, у вашому портмоне, якщо у вас є однодоларова банкнота, там стоїть печатка Сполучених Штатів; з одного боку — орел, що тримає списи, гербовий щит; а з іншого боку — піраміда з всевидячим оком на її верхівці. Бачите, вони не знали, що робили. І там є напис латиною, і ви побачите, що там це говориться, що то є “велика печатка”. Вони не знали, що робили. Як і Кайафа не знав, що він пророкував.

411 [Брат Брангам ілюструє на дошці.—Ред.] Оце ось Велика Печатка. Ось воно *отут*, бачите, Місто. Воно не являє собою просто *отакий-от* звичайний куб, але воно йде навскіс, щоб там було видно. І на цю святу Гору Господню, Господь зійде на верхівку Своєї Гори; Він перебуватиме *отут*. Ось чому верхівковий камінь не було поставлено Енохом. Розумієте? Ось чому Верхівковий Камінь повинен з'явитися тепер. І ця Гора підніметься від поштовху, і вона стане Горою Господньою.

412 А *отут* ось мешкатимуть Відкуплені. Там будуть *оці* ось проспекти, й широкі шосе, парки, й Ріка Життя протікатиме через нього. І кожен будинок буде з широго золота. І вулиці будуть з золота. І там будуть дерева Життя, і приноситимуть дванадцять видів плодів. І царі й славетні люди землі приноситимуть до брам свою славу й честь. А брами не будуть зачинятися на ніч, бо там не буде ночі.

В тому Місті, де Агнець є Світлом,
В тому Місті, де ночі нема,
Там для мене палац, там скорботам кінець,
О-о, в тому Місті, де Агнець є Світлом.

413 Хіба ви не розумієте, що селища, міста, доми, помешкання тепер говорять про це? Оці всі природні речі — то є тінь.

414 Візьміть тінь, на відстані, наприклад, мою руку. Перш ніж може бути позитив. . . тобто, негатив, має бути позитив. І, бачите, тая тінь, здається, що в мене дюжина пальців, та потім, коли ви починаєте зближати їх, воно—воно фокусується в одно, й тоді тінь співпадає з рукою.

415 І ось чому люди часто вважають, що існує три чи чотири Боги. Ви вдивляєтеся у надто далеке минуле, у ранні реформації. Розумієте? Підійдіть—но ближче й побачите, що воно фокусуватиметься, поки не стане Одно. В точності так.

416 Існує одна Наречена; не дюжина деномінацій. Але одна Наречена, то є Обрана, з кожного. . . на—на землі, — яка була призначена до цього, — ті, хто зміг розпізнати своє місце у Царстві.

417 На цьому Престолі, дивіться, так високо! Нове Місто; з підвалинами; дванадцять брам; Ісус, Головний Камінь; апостоли, що провадять суд; дванадцять колін.

418 Піраміда Еноха жодної години дня не дає тіні. Я був у Єгипті, біля пірамід. Вона так розташована географічно, й сторони цієї великої геометричної фігури такі, що, не має значення, де знаходиться сонце, під цією пірамідою ніколи не буває тіні. Бачите, як воно є?

419 І там не буде ночі. Він, на верхівці Гори, заповнить усе Своєю славою. Світло Його Слави перебуватиме там повсякчасно. Там не буде ночі. Ісус, Головний Камінь!

420 Отож, зверніть увагу. Отож, Відкуплені ходитимуть у Світлі. Ми співаємо нині: “Ми в Світлі підемо, в тому чудовому Світлі”. Щось у нас кличе. “Перейшов від смерті до Життя”. Бо оте чекає. Розумієте? Ось яким є той атрибут, те, що ми відчуваємо.

421 Істинно, це є. . . Чи готові ви? Це те Місто, яке шукав Авраам. Розумієте? Він, бувши пророком, знав, що те Місто десь існувало. Так сказано в Біблії. І він покинув місто, в якому жив, і він пішов; дивіться, куди він пішов — саме туди, де воно й знаходиться. Розумієте? “Він шукав Місто, Будівничим і Творцем Якого був Бог”, — отак, бо був пророком.

422 Ісус пішов, щоб Божественними руками приготувати Божественне Місто; Божественний Архітектор — для Божественним чином відкупленого народу, для призначеного народу. Він пішов, щоб приготувати.

423 Авраам шукав його. “І він визнавав, що був чужинцем і прихоськом, бо він шукав Місто, Будівничим і Творцем Якого був Бог”. Той пророк знав, що воно десь існувало! Іван бачив, як воно сходить, але Авраам вважав, що воно вже тоді повинно було перебувати на землі. Чому? Він зустрів Мелхиседека, його Царя, й дав Йому десятину. “Який не мав ні батька, ні матері. В нього

не було ні початку днів, ні закінчення життя”. Авраам зустрів Його, і вони прийняли причастя буквально на тому ж місці, де постане те Місто, свята Гора Господня, де житимуть Відкуплені. О-о, тільки увийти!

424 Не буде такого, що час просто зупиниться. Ні, ми перебуватимемо у часі; а потім ми перейдемо у Вічність.

425 О-о, свята Гора! Там будуть вулиці з щирого золота, проспекти; й будинки, й парки. Якщо хочете прочитати це — Об’явлення 21:18. Там буде Дерево Життя; дванадцять різновидів плодів, даватиме по одному щомісяця. Люди харчуватимуться цими плодами, кожного, кожного місяця в них буде нова дієта.

426 І це—це буде від. . . тільки для переможців. Чи знаєте ви це? То не для деномінацій.

Скажете: “Ти серйозно, Брате Брангаме?”

427 Звернемося до Об’явлення 2, на хвилинку, та розберемося. Об’явлення 2:7. Давайте розберемося, чи дійсно це є Правдою, чи ні. Об’явлення 2:7, звучить приблизно так.

І хто має вухо, нехай чує, щоб Дух. . .

428 Отож, пам’ятайте, він зараз звертається не до євреїв. То Церква, погани.

Хто має вухо, нехай чує, щоб Дух промовляє до Церков: переможцеві дам їсти від Дерева Життя, яке посеред раю Божого.

429 “Тільки переможцям, що перемогли звірину, перемогли її клеймо, — тобто, католицизм, протестантизм, деномінаціоналізм, — що перемогли звірину, її клеймо, літери її імені”. “Тому буде дано право на Дерево Життя, увийти у брами, через які не зможе пройти ніщо нечисте”. Розумієте? Подумайте про це. Отож, ще хвилинку, бо ми просунемося ще трохи далі. Дерево Життя призначатиметься для самих тільки переможців.

430 Листя ж буде на uzдоровлення народів. Тобто, царі, що житимуть там, зноситимуть свою честь, коли вони приносять свою честь та складатимуть це перед Божим Престолом. Точно як і зовнішні, десять. . . одинадцять колін приносили, кожне з них, десятину Левію, отак. Коли вони приносять свою честь у. . . туди з благословенної землі, вони братимуть з Дерева Життя, відриватимуть падубний листочок. . . тобто, листочок з Дерева Життя, і виходитимуть разом. Там не буде більше війн. Усюди пануватиме мир. Листя ж буде на пам’ятку, на uzдоровлення народів.

431 Те саме Дерево, не як Адам, він. . . В садку Еденському стояло Дерево Життя, з якого він міг би їсти, якби він не впав. Те Дерево Життя увесь час нагадувало йому, що його нова. . . його юність безупинно подовжувалася. Розумієте?

432 Так само буде й з народами. Листя буде на вздоровлення народів, — зверніть увагу, — вже не хвороб. Ви посідатимете такі самі права, які мав Адам, як ли-. . . голуб з падубним листочком, це все. . . кожен цар братиме по листочку.

433 Відмітьте, Ріка Життя, мабуть, складатиметься з багатьох невеличких струмочків. Отож, на цій землі. . .

434 За декілька хвилин я буду завершувати. На цій землі. . . Тобто, я просто зупинюся. Тут ще *ось* скільки записів, сторінок на тридцять. Так. Дивіться.

435 В цьому—в цьому житті я ніколи не бачив нічого настільки вгамовуючого спрагу, коли ти у горах, і знаходиш, як я проповідував одного вечора, той потік, що струмує життєдайною силою. Ти, вимучений і спраглий, падаєш біля чистого потоку; з такої глибини, куди не добираються мікроби, на сотні футів під землею — струмує чистою, істинною, животворною водою. Ми цінуємо це. Та це дрібниці. Отож, земля має чимало своїх потоків з освіжаючою водою. Коли ти, спраглий та вмираючий, дістаєш від цього добрий ковток прохолодної води, він—він додає тобі життєвих сил.

436 Але дивіться, звідки витікає Оцей ось. Від Престолу — ось звідки він бере свою Життєдайну силу. Витікає з-під Престолу Божого, де сидить Бог.

437 Усе це, усе, що на цій землі, на цій землі, на якій ми живемо нині; кожен, чи то Християнин, чи поганин, мають храми. Чи думали ви про це коли-небудь? То все церкви.

438 Але в Оцьому ось — немає. В Біблії сказано: “І не було там храму. Але Господь Бог і Агнець — то є Храм його”. Агнець — це Світло. Агнець — це Храм. Агнець — це Престол. Агнець — це Життя. Він є тим Храмом. Розумієте, в усіх цих храмах є об’єкт, якому вклоняються; але, у цьому Місті, Він є цим об’єктом. Він перебуває зі Своїм народом. Світло Його Духа заповнює Місто-піраміду.

439 Подібно як було з Петром та Іваном на верхівці гори. Світло покрило верхівку гори, і проговорив Голос, сказав: “Це є Син Мій улюблений”.

440 В Об’явленні 21:3-4: “Оселя Бога з людиною”. Бог оселився у людини, відкупивши її через ці три процеси. Нині ж Бог має намір відкупити землю та оселитися на землі разом зі Своїми земними підданими, яких Він породив від землі. І через гріх сталося її падіння, але. . . Він повинен був залишити все як є. Але нині Він послав Ісуса, щоб відкупити ту землю, що впала, частиною якої ми є. “Не згине жодна волосина з вашої голови”. Так сказав Ісус. Він сказав: “Останнього дня Я воскресну її”. Розумієте? Чому? Ти є частиною землі.

441 Пам’ятаєте, я розповідав один жарт про те, як моя дружина говорила мені, що я втратив своє волосся. Я ж сказав їй, що не втратив жодної волосини.

Вона сказала: “Де ж вони?”

442 Я сказав: “Там, де вони були до того, як я отримав їх”. Де б вони не знаходилися, як речовина; і де вони є зараз, вони чекають на мене. Розумієте? Правильно. Колись я піду до них.

443 Це старе тіло, зморшкувате, й немічне, й худоплече, й болі у колінах, й—й хрипкість у горлі. Це все нормально. Можете поховати його у морі, але Сурма пробудить мене!...?...Так, панове. В один з днів ми перемінімося. Я є частиною цього відкупленого світу. Ви у світі, але не маєте нічого від *космосу*. Ви підпорядковані іншій системі, системі відкуплених.

444 Зверніть увагу: “Бог оселиться разом з людиною”. Зверніть увагу: “Усе давнє минулося”. Оте, оте все минулося. Це означає, що Небо зійшло, щоб мешкати з людиною постійно. Розумієте? Небо й земля обнялися.

445 Ідеально точно — коли Голуб зійшов на часточку землі, котрою був Ісус; Він був порохом земним, людиною. Бог, який творчою силою сформувався з того одного крихітного зародку Життя. І тая Кров, що була в цьому... Життя, що було у тій Крові, повернулося до Бога, але Кров пролилася на землю, щоб заявити про права на неї. [Брат Брангам декілька разів стукає по кафедрі.—Ред.]

446 Через ту кров, що прийшла від клітини-зародку від Каїна, розумієте; нині ж Він формується через творчу силу, точно як Він вчинив з Адамом, створюючи Адама, і ось — Другий Адам. І через те пошкодження клітини там, де (гріх) Каїн пошкодив ту клітину крові праведного, розумієте, нині ж ця Клітина Крові... Бо він вбив Авеля, але Абель народився статевим шляхом.

447 Але Оцей ось не був народжений статевим шляхом. “То було творіння Боже, початок його”, — і Воно відкупило землю. І увесь кальцій, поташ, нафта, космічне світло, з яких ви складаєтеся — відкуплено. “Не пропаде жодна волосина. І Я воскрешу її останнього дня”.

448 Що потім? Бог сходить, щоб постійно мешкати на землі. А Він, Його Власне тіло є частиною її. Він воскресив його заради нашого виправдання, і ми є виправдані, вірячи у це та приймаючи це. Зверніть увагу, в прообразах, Ісус стає... В цьому прообразі, Ісус стає людиною; Бог... тобто, призначеним зайняти її місце, щоб відкупити нас, щоб зробити можливим оце все.

Зверніть увагу, поза прекрасними стінами цього Міста.

449 Отож, чи зрозуміли ви про “Місто”? Бачите, то буде свята Гора. [Брат Брангам ілюструє на дошці.—Ред.] “Ніхто не чинитиме зла й не буде вигубляти на всій святій Моїй Горі, — каже Господь”. Місто ж — то не куб. То є Гора. І довжина, й широта, й висота — однакові, отак от; п'ятнадцять сотень миль *суди*, п'ятнадцять сотень миль *туди*, п'ятнадцять сотень миль з

усіх сторін; і п'ятнадцять сотень миль висоти. Тож це буде така велика пірамідоподібна Гора, і Місто розташується на цій Горі. Слава!

⁴⁵⁰ Отак от, там будуть райські місця Бога, — Світла світу, — те досконале Царство. Не сьомий день — Вічний! Розумієте? Не Тисячолітнє Царство — Нова Земля! Розумієте?

⁴⁵¹ Поки триватиме Тисячолітнє Царство, вона проходитиме через свій освячувальний процес, але її все одно має бути спалено. Розумієте? Щодо якого, Кров відкупила цей народ, тут виявляється цей пам'ятний знак, що то є...ціну заплачено, те тисячоліття. Але потім її має бути очищено Вогнем; точно як було з вами, Його представниками цього Міста, представництва.

⁴⁵² Тож чи помрете ви, чи житимете, яка різниця? Якщо Він прийде сьогодні, чи Він прийде через сотню років, чи через тисячу років — я просто лише спочиватиму, поки прийде моя переміна.

⁴⁵³ Тож, старий чоловіче чи стара жіночко, не опускайте руки. [Брат Брангам ілюструє на дошці.—Ред.] Якщо вас представлено *отут*, в цьому атрибуті Божому; в *оцьому* ось, у Бога; якщо ви маєте це, якщо вас представлено *тут*, вам неможливо...Ви — у Вічному. І якщо ви перейшли з того сьомого дня у восьмий, ви перейшли у Вічне через хрищення Святим Духом, вас включено в *Оце*. Отож, якщо ви просто покладаетесь на якесь відчуття, чи стрибання вгору-вниз, чи — “я чиню *оце* ось. Я дотримуюся сьомого дня. Я не їм м'яса”, — й тому подібне, це все одно загине. Розумієте? Але *Оце* ось — Вічне. Розумієте? Це буде Вічним — Свято, що настане після свята кучок. Розумієте?

⁴⁵⁴ Свято кучок було останнім святом, сьомим святом. Наше нинішнє вклоніння відбувається у свято кучок, за сьомої церковної епохи.

⁴⁵⁵ В Тисячолітньому Царстві ми знов попадаємо у свято кучок, у сьомий день.

⁴⁵⁶ Але потім, після сьомого дня в нас відбудуться святі Збори, вертаємося назад у Вічне. Як? Завдяки Отому Вічному, що прийшов, та відкупив нас, та забрав нас назад, давши нам розпізнати, що ми були частиною *Оцього* ось.

⁴⁵⁷ Отож, як же ви пізнаєте, що ви є частиною? Через оте Слово цієї години, обіцянку цього дня. А що то є? Відновлення до першого дня, початку. “І він приверне синівські серця до батьків”, — принесе відновлення істинної п'ятидесятниці, — не відчуттів; і з'явить вечірнє Світло, того самого Сина, що показався у вранішньому Світлі, як і було обіцяно на цей день. Амінь та амінь!

⁴⁵⁸ Де ж ми, друзі, де ми? Нині просто чекаємо, щоб бути забраними з дороги, щоб Об'явлення 11 могло здійснитися...відкритися євреям; це так, Схоплення гряде.

⁴⁵⁹ Дивіться, поза брамами стіни розкинеться Нова Земля, народи житимуть у Вічному мирі. Що тепер? Шановані царі

приноситимуть туди свою славу. Там не може бути гріха. Ніяка більше жінка з обстриженими косами не увійде у те Місто. Я вам це гарантую. Ніякого більше носіння шорт, паління цигарок. Сутенери, повії чи неправдомовці, ідолопоклонники, хто б то не був — не увійдуть у те місто. Ні, з цим усім буде покінчено. Гріх зникне. “Туди не увійде нічого такого, що занечистило б його святість”. Ось що Він сказав. “Усе минулося, навіки”.

460 Погляньте на його поля та поза його брами.

Ведмідь там і вовк будуть лагідними,
І лев лежатиме поруч з ягням,
І дикого звіра дитина поведе,
Стану іншим я, перемінюся.

461 З цією смертю, що діє в моєму смертному тілі, старістю, що наступає — я перемінюся.

462 Ви чули ту пісню? “Ведмідь буде лагідним. Вовк буде сумирним”. Він не буде накидатися, й шматувати, й намагатися вбити вас. Він гулятиме разом з вами тими стежками.

Хто успадкує це? Відкуплені. Хто то буде?

Відмітьте, ось, я можу навчати тільки за своїми прообразами. Відмітьте, Брате Лі.

463 Хто вийшов з пророком Ноем на нову землю? Ті, хто зайшов з ним до ковчегу. Правильно? Саме ті й ходитимуть там. Розумієте? Ті, хто увійшов був разом з Ноем, завдяки його проповіді, були тими, хто вийшов на нову землю після її водного хрищення.

464 Ті, хто тепер входить з Ісусом. Як ви попадаєте у Нього? Одним Духом; а Він є Слово. Ти став Його частиною. Якою ж частиною Його ти є? Словом, що є живим на цю годину, — розпізнаєш. Ти вийдеш з Ним у Тисячолітньому Царстві. Ось коли ти вийдеш. Відмітьте собі — не нове покоління. Переселення!

Скажете: “О-о, Брате Брангаме!” О-о!

465 Зверніть увагу, якщо Бог міг підняти Іллу та забрати його, двадцять п’ять століть тому, щоб знов переселити його на землю, щоб став за пророка для євреїв, — наскільки ж більше Він зможе зробити так з Нареченою!

466 Після того, як Ной вийшов з ковчегу, зверніть увагу, що було сказано Ноеві, коли він вийшов з потопу, точно як було й з Адамом передніше. Після того, як він ступив на нову землю; було сказано: “Розмножуйтеся й наповнюйте землю”, — після потопу. Зверніть увагу — “маєте плодитися, наповнювати землю”, — як і з Адамом при початку.

Тепер ви бачите тут, в точності. Тепер, слухайте вельми уважно.

467 Адамові повинно було “розмножуватися й наповнювати землю”. Правильно? Ной, після відновлення (світ було знищено) повинен був “розмножуватися та наповнювати землю”. Розумієте

це? Тепер, невже ви не можете побачити, що таке змієве “насіння”? Що наповнило землю? Ви зрозуміли це? Гаразд. Отож, ви бачите, як сатана дістався до Єви. Ось чому на землі відтоді панувала смерть. І, за причини цього, небеса, земля, звірі, атмосфера — усе прокляте Богом. Це прокляття, бо сатана першим дістався до цього.

468 Ісус прийшов, щоб через відкуплення повернути це Батькові. Для того, що вчинити це, Він став частиною цього, як я тільки-но пройшов це. І від того самого пороку (частиною якого був Сам Ісус), який було відкуплено, через Нього усі атрибути Божі є відкуплені разом з землею.

469 Він був Слово проречене. Ми ж, відкуплені, є частиною Його. В такому разі, якби ви могли розпізнати! Розумієте?

470 Фарисеї заявляли, що вони були цим. Але, ви бачите на моїй першій ілюстрації, вони були цим тільки інтелектуально. Вони не змогли розпізнати Слово, коли Воно проявилось просто перед ними. Вони сказали: “В цьому чоловікові нечистий дух”.

471 Отож, сьогодні, нас звуть лжепророками. Релігійні люди називають нас як тільки можна, усякими непристойними словами, розумієте, — визначні й талановиті люди. Бачите, вони просто не розуміють. Бачите?

472 Її водного хрищення виявилось недостатньо, щоб очистити її; так само й з ними. Освячення через Кров повернуло її, було заявлено про права на неї. Але хрищення Вогнем очистило її; подібно як було й з Його Нареченою. Подібно виправданню, освяченню, хрищенню Духом Святим.

473 Не обіцяв підняти нову расу, як я сказав, але Він обіцяв відкупити тих, що були впали. Тих, кому було призначено успадкувати це, як Він обіцяв. А Він є незмінний Бог; нам це відомо.

474 Пам’ятайте, Бог забрав Іллю, після схоплення, та переніс, переселив його назад до людей, щоб зайняв місце пророка серед свого народу; Він вчинить це дуже скоро. І продовжував йому життя протягом цих двадцяти п’яти сотень років. Він має знову з’явитися.

475 Зверніть увагу, знову ж, Він воскресив Мойсея з мертвих. Де знаходиться його могила? Чи може хто знайти її? Прочитайте Послання Юди. Розумієте? Сатана... Архангол сперечався з арханголом, з сатаною, сказано, не наважився. . . “Хай докорить тобі Господь”, — коли сперечався про Мойсееве тіло. І ось Петро, Яків та Іван були там на горі Переображення, дивилися на нього, прямо у тій землі, де підніметься та Гора, щоб мешкати на ній. Розумієте?

І Він прийшов, щоб відкупити її.

476 Розумієте, там було тоді представлено забрану Церкву; там були представлені ті, що послули. Де саме? [Брат Брангам креслить на дошці ілюстрації на декілька наступних абзаців.—Ред.] У тому Місті; на верхівці гори. Розумієте?

477 Там були Петро, Яків та Іван, дивилися на це — троє свідків. Там були Ілля, Мойсей та Ісус — як Небесні свідки. Розумієте?

478 І там був Мойсей — померлий та воскреслий. Там був Ілля — підхоплений і досі живий. І вони обидва були представлені на тій святій горі.

479 І Ісус, Відкупитель. Коли Бог, прямо над Ним *отак*, отінив Його, сказав: “Це є Син Мій улюблений”.

480 Пам’ятаєте, Ісус сказав, приблизно за день перед цим. Він сказав: “Поправді кажу вам, що деякі з присутніх тут не побачать смерті, доки не узрять, як Царство Боже буде встановлене у своїй силі”.

481 Хто то були? Воскреслі мертві та підхоплені святі, разом, підхоплені, щоб зустріти Його у повітрі. Разом з Богом, що отінив Його, і Ісус стояв там під цією тінню, і говорилося: “Це є Син Мій улюблений, в Якому Мені любо перебувати”, — порядок Нового Царства. О-о, брате, сестро!

482 Смерть не перемінить тебе. Смерть тільки перемінить місце твого перебування. Розумієте?

483 Пам’ятаєте, Самуїл, коли він помер, і минуло два роки, як він був похований, він перебував у Раю. І відьма з Ен-Дору викликала його, і Саул упізнав його; і вона теж упізнала і впала ниць. Він анітрохи не змінився. Він досі був таким самим Самуїлом, — за два роки після своєї смерті, — і він, як і раніше, був пророком. Він сказав: “Завтра ти загинеш у бою, і твій син з тобою, і завтра о цій годині ночі ти будеш разом зі мною”. І саме так і сталося.

484 Бачите? І коли Мойсей та Ілля повернуться, щоб здійснити Об’явлення 11, вони, як і раніше, будуть пророками. Аллілуя!

485 І там у тій Країні, у тому місті, де Світлом є Агнець, я впізнаю тебе, Брате МакКінні. Я упізнаю вас, мої люди, мої коштовні камені у вінці. Коли вони прийдуть зі сходу й заходу до цього Міста; коли той квадрат зі стороною у п’ятнадцять сотень миль, він там буде утворений, й буде побудоване квадратне Місто. Коли ви перебуватимете там на тій святій Горі, і Бог буде на тій Горі, й Ісус на Престолі. І коли Йосип виходитиме, щоб пройтися по Раю, сурмитиме сурма, і діти Божі падатимуть на коліна й вклонятимуться Йому, знаючи, що їх було відкуплено. Розумієте? Амінь! Аллілуя!

Час від часу сумую за Небом,
За славою, що побачу я Там.
Що за радість прийде, як Спаситель прийме
В те прекрасне Місто золоте!

Я йду в те чудове Місто,
Яке Господь приготував. . .
[Порожнє місце на півці.—Ред.]

486 В Ісаї, в Ісаї 9:6 сказано: “І без кінця буде множитися Його мир та Його панування. Володарювання буде на плечах Його; дадуть Ім’я Йому: Радник, Князь Миру, Сильний Бог, Вічний Батько. І володарювання буде на плечах Його; й примноженню Його миру й Його панування не буде кінця”. Там будуть навіть і тварини. О-о, подумати тільки!

Ведмідь там і вовк будуть лагідними,
І лев лежатиме поруч з ягням,
І дикого звіра дитина поведе,
Стану іншим я, перемінюся.

487 Коли настане той День, я перемінюся з оцього створіння, яким я є, бо я прямую до того Міста. Я йду в те чудове Місто! Я відчуваю, як усе моє серце тепер наповнене цією відкупительною Силою.

488 Якщо це не так, то, значить, я перевів своє життя на ніщо; я навчав інших омані. Та коли я дивлюся туди й бачу обіцянку, яку Він дав на цей день, й бачу Її підтвердженою; й дивлюся на цю громаду присутніх з території квадрату зі стороною у п’ятнадцять сотень миль, Обраних, яких було викликано з деномінацій, та рас, та віровчень, та усього іншого, зібрано разом; коли я бачу, як Слово підтверджує Себе, я знаю, без жодної тіні сумніву, що у той День коштовне каміння в моєму вінці сяятиме яскравіше за будь-що у цьому світі.

489 Оце так час буде! Люди, ми збираємося тут не намарно. Ми тільки лише очікуємо на той час. Вже дуже, дуже пізно, та Ісус все одно знаходиться вельми, вельми близько. І, Його Слава — це чудово. “Дадуть Ім’я Йому — Радник”. Те Місто, чи бачите ви його? Саме там оселяться Наречена й Наречений, щоб ніколи більш не. . .

490 Отож, якщо ви вважаєте, що то є чудово, коли ми долаємо сотні миль, щоб побувати тут й погодуватися Його Словом, — і це є всього лише тінь, як же воно буде, коли ми житимемо в тому Місті разом з Ним! Коли я житиму по сусідству з вами, і коли ми їстимемо з тих дерев, і ми прогулюватимемося по тих вулицях, коли ми підемо тими вулицями з золота до джерела, питимемо з джерела, заходитимемо в райські помешкання Божі, й Анголи ширятимуть над землею, співатимуть гімни, о-о, що то буде за День! Він є цінніший над усе. Шлях здається тернистим, часом бува важко, але, о-о, це видасться настільки незначним, коли я побачу Його, такими дрібницями. Що залишиться від оцих недобрих прізвисьок та іншого, що кажуть тут, — що від всього цього залишиться, коли я побачу Його у тому прекрасному, прекрасному Місті Бога?

491 Схилимо наші голови.

Я йду у те прекрасне Місто,
Приготоване Господом для Своїх,
Де Відкуплені усіх віків
Співають: “Аллілуя”, — навколо Білого
Престолу.

Час від часу сумую за Небом,
За славою, що побачу я Там.
Що за радість прийде, як Спаситель прийме
В те прекрасне Місто золоте!

492 Іван бачив його на острові Патмос! [Брат Брангам плаче від радості.—Ред.]

493 Любий Ісусе, ця надія, я не надіюся ні на що менше, Господи. Це є матір серця мого — те Місто, величний Цар. Боже, не дозволь, щоб хтось з присутніх загинув, будь ласка. Нехай ми сьогодні ще раз дослідимо свої серця, Господи, в очікуванні Приходу Господа. Коли оті всі Відкуплені, — ще з часів того великого Колізею в Римі, де тих Християн віддавали на пожертя левам, — в один з днів вийдуть з порогу!

494 На схилах гори Слави не буде кладовищ. На двері не повісять жалобного вінка. Не буде гірких сліз. Ні, ні. Не буде могилок. Жоден ураган не вразить її. Там усе буде славетним.

495 Допоможи нам, Господи. Якщо тут є хто такий...кого запрошено на цю Шлюбну Вечерю Агнця, на цю тисячу років Тисячолітнього царювання, і щоб потім увійти у Місто після того, як скінчиться Медовий місяць. Тисячолітнє Царство — то всього тільки Медовий місяць. Потім Вона, Наречена, забере Свою...Наречений забере Свою Наречену Додому. Він належить їй. Наречений їй; Наречена Його. О-о, Він пішов, щоб приготувати Дім, оскільки Він обручився.

496 Нехай же ми будемо вірними Тόму, Хто є Слово, бо Він є Слово. Незалежно від того, як інші намагаються вивести нас з себе, тримати нас подалі від Цього; Господи, притягни мене ближче.

Бо час від часу сумую за Небом,
За славою, що побачу я Там.
Що за радість прийде, як Спаситель прийме
В те прекрасне Місто золоте!

497 Майбутній Дім Нареченого й Нареченої! Він повернеться...[Порожнє місце на плівці.—Ред.]...на Шлюбну Вечерю; вона триватиме три з половиною дні. Потім повернемося знов, у Тисячолітньому Царстві, на наш медовий місяць. А потім Він—Він представить Місто. Подібно як наречений хоче здивувати наречену чимось, як тая наречена стоятиме там у благоговійному трепеті, оглядатиме свій майбутній дім! І, вірою, Господи, ми бачимо його сьогодні там. Він буде прямо тут на цій землі. Ти обіцяв це.

498 В один з днів Твою Церкву буде цілковито відкуплено. І потім буде відкуплено Твій світ, усі інші складові. Але насамперед Ти відкупив Свій народ, їхні тіла, що постали від цього світу.

499 Допоможи нам, Боже. Якщо хтось з присутніх тут не є певен в цьому абсолютно, нехай вони приймуть це просто зараз, Господи.

500 Знаю, що було довго, і тут жарко, але, люди, нам не бути тут завжди. Я не буду вашим пастором завжди. Давайте впевнімося в цьому.

“Чи є якийсь спосіб, Брате Брангаме?”

501 Так, стань частиною Слова, частиною Слова на сьогоднішній день. Не можна бути частиною Слова на Мойсейів день; з тією частиною завершено, то були ступні ніг. Нині ж ми перебуваємо при Голові. Це є Христос. Не час рук — назад до Лютера, ні. Це є час Голови. Христос, Головний Камінь приходить до Тіла.

502 Якщо ви не маєте такого відчуття, що у вас із цим все гаразд, підніміть свою руку, просто щоб я міг побачити, де б ви не були. Нехай голова у кожного буде схилена. Благословить вас Бог.

503 Скажіть: “Спогадай мене у молитві, Брате Брангаме. Я так сильно хочу попасти туди! Я—я не хочу прогавити це, Брате Брангаме. Я—я перевіряю, я роблю все, що у моїх силах, але помолися за мене зараз, помолитися?” Благословить вас Бог.

504 Поки ви розмірковуватимете над цим, просто моліться, кажіть: “Боже. . .” Це повинно бути у вас у серці. Розумієте, якщо ви відчуваєте, як дещо тягне, горить у вас у серці — це воно й є. Це той атрибут, що намагається заявити про себе.

Я йду у те прекрасне Місто,
Приготоване Господом для Своїх,
Де Відкуплені усіх віків
Співатимуть: “Слава”, — навколо Білого
Престолу.

Час від часу сумую за Небом,
За славою, що побачу я Там.
Що за радість прийде, як Спаситель прийме
В те прекрасне Місто золоте!

505 Небесний Отче, прийми нас нині, Господи. Нехай Величний Пастир, Величний Відкуплюючий Пастир, Величний Пастир, Який залишив Славу, знав, що деякі з тих атрибутів блукали по тих широких долинах гріха, де вовки й тварини скоро б з’їли ту овечку; але Він залишив золоті коридори, зійшов на землю та зробився одним з нас, щоб Він міг представити нам Божу любов. Він знайшов їх там: когось — у деномінаціях, когось — у домі терпимості, когось — на вулицях, сліпих, когось — попід заборами та дорогами, але Він відкупив кожного, кого Батько призначив Йому відкупити.

506 І Він доручив нам, щоб ми прожили цю частину Слова для наших епох. І ми бачимо ту величну лютеранську реформацію, у тій епосі; і уєсліанську; і п’ятидесятницьку. Нині ж ми очікуємо на Головний Камінь Міста. О Боже, ми знаємо епоху й обітницю, яку дано нам на цей день, як Отець ось має бути знову відновлене.

“Вечірнє Світло приведе до зрілості плід цього. І станеться: настане день, який не можна буде назвати ні днем, ні ніччю, але вечірнього часу з’явиться Світло”.

507 Той самий славетний Син Божий, що проявляється в людському тілі тут на землі, в точності оживляє обітницю, до якої засліплено очі фарисеїв, та садукеев, та іродіян, та інших.

508 І сьогодні це повторюється знов — Слово, яке проявляється в точності так, як Воно й проявлялося. Слово, що знає таємниці серця, — в точності так, як і було, — як сказано у Писанні, яке не може порушитися. Допоможи нам, Господи, усвідомити це.

509 Допоможи ж оцим, що підняли свої руки. Нехай вони підпережуться трохи тугіше, взуються у Євангелію миру, зодягнуться у повну Божу зброю, натягнуть шолома, візьмуть щит віри, і, починаючи від сьогодні, сміло йтимуть вперед. Даруй це, Господи.

510 Ще зовсім недовго, і нас викличуть, тоді станеться Схоплення. Буде забрано тільки зовсім крихітну групу, як було з Енохом.

511 Потім: “останок насіння жінки, які зберігають Божі заповіді”, — євреї, “мають свідоцтво Ісуса Христа”, — погани, — їх переслідуватимуть як собак, — “і віддадуть своє життя за своє свідоцтво”.

512 Потім одного величного ранку настане Тисячолітнє Царство, бо почнеться Медовий місяць.

513 “І потім — решта померлих не ожили, доки не скінчиться тисяча років”. Потім, при завершенні тисячоліття, відбудеться Суд — виявляє, що Хам був у ковчезі. І Хам досі є у тому останку. Тих, хто почув Це та відкинув Це, повинно бути суджено.

514 Тож даруй це, Господи, щоб нам не опинитися серед числа тих, але бути серед покликаних на Шлюбну Вечерю. Бо ми справді розпізнаємо Ісуса поміж нами сьогодні. Ми увійдемо разом з Ним; з цього світу, в Нього. Дозволь же нам піти у те Місто, вийти з Ним.

515 Я старію, Господи. Мені залишилося проповідувати не дуже-то багато проповідей. Але, звичайно ж, я довіряю Тобі. Я шукаю те Місто, як шукав мій батько Авраам. В мені Щось говорить, що воно гряде. Я стараюся усяди, Господи, поширювати Світло та скликати їх. Нехай же жоден з цих, Господи. . .

516 Як чудово Ти об’явив це мені якийсь час тому. З території десь у п’ятнадцять сотень миль, хтось *звідси* й *звідти*, зібралися сьогодні в одному місці, сидять разом, чекаючи на з’явлення того Міста. Ми визнаємо, що ми прихоськи й чужинці. Ми вигнанці. Цей світ, язичники наслідують і глузують; релігійні деномінації піднімають на посміх; але нас не похитнеш такими речами. Зроби нас частиною Слова, Господи, непохитною. “І станеться за останніх днів”. Нехай же то будемо ми, Господи, нехай ми будемо серед їхнього числа. Ми прохаємо це в Ім’я Ісуса. Амінь.

517 Ви вірите цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Підніmemo свої руки ось так.

Я йду в те прекрасне Місто,
Приготоване Господом для Своїх,
Де Відкуплені усіх віків
Співатимуть: “Слава”, — навколо Білого
Престолу.

Час від часу сумую за Небом,
За славою, що побачу я Там.
Що за радість прийде, як Спаситель прийме
В те прекрасне Місто золоте!

518 Отож, якщо ми будемо жити разом у тому Місті, просто потисніть кому-небудь руку, скажіть: “Благословить тебе Бог, пілігриме. Звідки ти? З Луїзіани, Джорджії, Міссісіпі? Я теж пілігрим. Я шукаю те Місто”.

519 Я шукаю те Місто, Брате Невілле. Я піднімуся туди у. . . ? . . . Амінь. Брате Кепс, я сьогодні досі шукаю те Місто. [Брат Брангам починає наспівувати *Не розчаруюся*.—Ред.]

За славою, що побачу я Там.
Що за радість прийде, як Спаситель прийме
В те прекрасне Місто золоте!

О-о, ведмідь там і вовк будуть лагідними,
І лев лежатиме поруч з ягням, о-о, так,
І дикого звіра. . . дитина поведе,
Стану іншим я, перемінюся, о-о, так.

О-о, буде мир там для мене колись,
О-о, буде мир там для мене колись (Правильно!
Так!)

Не побачу більш горя, і болю, і сліз,
І буде мир там для мене колись.

520 Наш невидимий Цар, цього ранку, проявиться. І я не побачу Білла Дауха дев'яносторічним. Ви не побачите мене там п'ятидесятирічним. Але у той День я перемінюся.

І дикого звіра дитина поведе,
Стану іншим я, перемінюся.

521 Хіба не будете ви раді? Щезне сивина на голові; згорблені плечі. Але з'явиться нетлінна краса, за Його подобою, що сяятиме яскравіше сонця. О-о, чудово!

. . . для мене, о Господи, я молю,
Не побачу більш горя, і болю, і сліз,
І буде мир там для мене колись.

522 Ось для чого ми тут. Хто з вас потребує міці для мандрівки? Нехай Бог дарує її нам! Хто з вас відчуває хворість у тілі, зранені вояки? Дюжина чи більше. Ви вірите, що Він тут — невидимий Цар? Те, що видиме; невидиме проявляється через видиме. Він є

такий самий вчора, сьогодні та навіки, за винятком матеріального тіла. Отож, якщо то є Його Дух, що проповідував оце ось через мене, Він вчинить ті справи, які Він чинив, коли Він був тут. О-о, як чудово!

Я йду в той обіцяний край,
 Я йду в той обіцяний край,
 О-о, хто прийде й зі мною піде?
 Я йду в той обіцяний край.
 Там над просторами землі
 Сяє Вічний День,
 Царює там Бог-Син,
 Проганяє усяку ніч.
 Я йду в той обіцяний край,
 Я йду в той обіцяний край,
 О-о, хто прийде й зі мною піде?
 Я йду в той обіцяний край.

⁵²³ П'ятсот заходили там у річку у перший день, коли Ангол Господній з'явився видимим чином, щоб підтвердити, подібно як було на горі Сінай, що в мене була зустріч з Ним. Я зайшов до річки, і сотні співали оцю ж пісню на хрищення. І ось Він сходить, спускається, той самий Полум'яний Стовп, який ви бачите там на фотографії; спускається, прямо тут на річці, й сказав: "Як Івана Христителя було послано, щоб передвістити Його перший прихід, оце ось Послання передвіщатиме другий Прихід". Розумієте? Отак от, розумієте.

О-о, хто прийде й зі мною піде?
 Я йду в той обіцяний край.

⁵²⁴ Той самий Полум'яний Стовп тут з нами. Чи свідомі ви цього? Він створив когось з нас на одне, а когось на інше. Якщо ви віритимете без жодної тіні сумніву, що Він перебуває поміж зібрання, я вірю, що Він доведе Себе вам. Чи вдовольнить це вас? Якщо я не доберуся до кожного. . . Вже наближається друга година, але якщо ви. . . Точніше, вже трохи перевалило за першу. Якщо ви будете вірити, нехай Він зійде поміж нами! Де ж наша віра? Розумієте, ви маєте вірити цьому. Якщо ви ані на трохи не засумніваєтеся в цьому, це має спрацювати.

⁵²⁵ Я—я впізнаю Божественну Присутність Істоти Христа, Котрий є Слово. І в Біблії сказано: "Слово є. . . діяльніше за меча обосічного, і Воно проникає до суглобів та мозків та розпізнає думки, що—що у серці, об'являє таємниці серця".

⁵²⁶ Дивіться. А роки тому я ж не знав отого всього. І коли я висловлював це, не знаючи цього, дивіться, що Він чинив. Він сказав: "Отож, ти братимеш людей за руку, і, не думай нічого, просто говори те, що сказав тобі атрибут. Скажеш, що то пухлина, чи що там буде". Потім сказав: "Станеться, що тобі не потрібно буде так робити". Розумієте? Розумієте? "Розпізнаватиметься

самé те, що у них”. В нас були всілякі наслідування, — нам це відомо, — таке, що майже омануло б і Обраних, якби було можливо. Дивіться, як усе інше у цьому відповідає Слову, й тоді ви зрозумієте, чи правильне це, чи ні. Але, все одно, Ісус залишається таким самим вчора, сьогодні та навіки.

⁵²⁷ Хто з присутніх тут є хворий і знає, що я не знаю вас? Підніміть свою руку, скажіть: “Мені—мені відомо, що ви не знаєте мене”. О-о, це просто, я думаю, усюди. Єдине, що ви маєте робити — просто вірте цьому.

Вір, тільки вір,
Все є можливим, вір, тільки вір;
Вір, тільки вір,
Все є можливим, вір, тільки вір.

⁵²⁸ Ісус сказав: “Як було за днів Содому, так буде й коли Син людський об’явиться на землі за останнього дня. Коли об’явиться Син людський, тобто, об’являтиметься за останнього дня”. Отож, Він об’являтиметься не за перших днів, не за середніх днів — за останнього дня, розумієте. А ми нині перебуваємо у останніх днях. Маємо Содом, точну копію, посланців — усе, в точній подібності.

⁵²⁹ Що сталося з невеличким останком, якого було викликано разом з Авраамовою групою? В їхнє середовище прийшов Дехто у людському тілі; представлений в людському тілі, їв з ними, пив з ними, таку саму їжу, яку їли вони, усе інше. Він був поміж ними, виклав Послання. Потім Він сказав: “Я збираюся вчинити оцю ось величну річ”.

⁵³⁰ І Авраам все дошукувався: “Невже це і є воно? Я шукаю Місто. Невже це і є той Цар?”

⁵³¹ І Він сказав: “Чого Сарра засумнівалася в цьому?” В Нього за спиною, в наметі.

⁵³² Авраам сказав: “Господь Бог, Елогім!” Бо Він розпізнав Саррині думки.

⁵³³ Ісус сказав, що це повториться знову, коли Він об’явиться за останнього дня, в Тіло увійде Головний Камінь. Відкупити. . . Це і є відкуплені — приходять, щоб забрати Своїх. Він тут з нами.

⁵³⁴ Отож, піднялося тільки десь дюжина рук чи більше. Я вірю, що Бог зможе зіслати кожного з вас. Правильно. Я вірю, що з вами так і буде. Я не вірю, що людина дійсно може знаходитися у такому-от місці, і не. . . в такий момент і у такій атмосфері, і не зрозуміти, не розпізнати дещо.

⁵³⁵ Я хочу, щоб ви молилися. Я хочу, щоб ви осягнули, що з вами не так, у—у—у вас у серці, розумієте, і потім починайте молитися, кажіть: “Господи Ісусе, об’яви це. Я—я визнаю Тобі, що в мене не так. І Ти нині зішли Свого Святого Духа Братові Брангаму, щоб здійснити те, що він назвав Правдою, в цьому Посланні, яке він сьогодні говорив про Тебе — я знаю, що це виявиться Правдою. Отож, об’яви це мені, Господи. Проговори до мене”.

536 Отож, воно ніби як розсіяно, тут і там. Тож просто моліться, просто вірте всім своїм серцем, що Бог дарує це.

537 Тепер, я хочу, щоб ви дивилися на мене й молилися. Точно як сказали Петро й Іван: “Поглянь на нас”. Він потребував чогось, і він був готовий одержати це. І ви потребуєте чогось, і, я вважаю, що ви готові одержати це. Він сказав: “Поглянь на нас”.

538 Він сказав: “Срібла й золота в мене нема; але що маю, те дам тобі”.

539 Отож, зцілення — в мене нема його. Це все знаходиться у Христі. Але що я маю, — дар Божий, — я даю вам — віра, щоб вірити Йому. Отож, нехай уздоровиться кожен з вас в Ім'я Ісуса Христа. Вірте цьому. Розумієте? “Якщо можеш повірити!”

540 Там сидить жіночка, дивиться на мене. Декілька хвилин тому вона плакала, молилася. В неї хвороба щитовидної залози, яка непокоїть її. Я не знаю вас. Я бачу вас уперше. Це правда, адже так. [Сестра каже: “Це так”.—Ред.] Ви не звідси. Ви з Чікаго. Міссіс Александер. Якщо це так, помашіть своєю рукою. Тепер повертайтеся до Чікаго та будьте у доброму здоров'ї.

541 Чого вона торкнулася? Того Самого, чого торкнулася та жіночка з кровотечею — країв Його одежі, не моєї.

542 Отам он серед зібрання сидить одна жіночка, якби я міг зробити так, щоб вона зрозуміла мене. Ви, що підняли свою голову та дивитесь вбік. Я не знаю вас. Я бачу вас уперше, але ви страждаєте на шлункову хворобу. Поруч з вами сидить ваш чоловік. У нього якісь проблеми з вухом. Ваше прізвище Зап. Я бачу вас уперше. Ви не тутешні. Ви з Мічігану. Якщо це так, помашіть руками. Повертайтеся до Мічігану в доброму здоров'ї. Ваша віра уздоровляє вас. “Усе є можливим, якщо можеш повірити”.

543 Там он у кінці сидить одна жіночка з Джорджії, вдягнена в біле, у неї хвороба горла. Повертайтеся до Джорджії у доброму здоров'ї. Ісус Христос уздоровляє вас. Чи вірите ви цьому?

544 Отам на кінці ряду сидить жінка, дивиться на мене. В неї синусит. Повірьте вона цьому — Бог уздоровить її. Вірте всім своїм серцем, міссіс Браун, Ісус Христос вчинить. . . Я бачу вас уперше, але Він знає вас. Угу. Ви вірите цьому? Підніміть свою руку. Правильно.

545 Лежить тут на цій розкладушці. Скажіть їй поглянути сюди. Вона довгий час страждала. Якби в моїй силі було зцілити її, я зробив би це, панове. Я не вмію зціляти. Вона не звідси; приїхала здалека. Ви з Міссурі. У вас хвороба внутрішніх органів. Але якщо ви віритимете всім своїм серцем і не засумніваєтеся, Ісус Христос зможе зцілити вас; і ви зможете повернутися до Міссурі в доброму здоров'ї та свідкувати. Ви вірите цьому? В такому разі прийміть це, та беріть свою розкладушку, та їдьте додому. Ісус Христос уздоровлює вас.

546 Ви вірите? То є відзнака Присутності Вічного Царя. Чи вірите ви тепер цьому всім своїм серцем? Отож, певна річ, Він зробив коло по всьому цьому приміщенню. Чи вірите ви тепер у це всім своїм серцем? Вірите, що ви знаходитесь в Його Присутності?

547 Тепер, чи вірите ви та чи приймаєте те, що ви є одним з представників цього Царства? Підніміть свою руку. Ісус сказав: “Оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує. Якщо покладуть свої руки на хворих — ті видужають”. Ми належимо один одному; ви — частина мене. Я — частина вас; ми ж усі — частина Христа. Отож, усі разом, покладімо свої руки один на одного.

548 Отут ось, жіночка на розкладушці піднялася, робить кроки, поїде додому в доброму здоров’ї. Амінь.

549 Вас уздоровлено, кожного, якщо ви повірите цьому. Тепер покладайте свої руки один на одного, ви є оцією ось частиною Христа. Моліться за того, на кому лежать ваші руки; як хочете, так і моліться.

550 Господи Ісусе, ми розпізнаємо, що Ти тут. Ти є наш Цар; Ти позначив Себе поміж нами. Ми дякуємо Тобі за цю Присутність. І, Господи, Ти сказав: “Якщо скажеш цій горі: ‘Зрушся з місця’, — не сумнівайся в цьому; вір, що сказане тобою — станеться, ти одержиш це, ти одержиш те, що ти сказав”.

551 Тоді, у послусі цьому велінню, у послусі Слову Божому, яке не може підвести, ми, як Твої представники з того квадрату зі стороною у п’ятнадцять сотень миль, подібного тому Місту, ми кажемо сатані, переможеному дияволу: “Твій кінець — спалення. Ми — представники чотирикутного Міста — Міста, Світлом якого є Агнець. Ми — виражений атрибут Всемогутнього Бога, ті, кого Ісус Христос викупив Своєю благодаттю”.

552 Вийди, сатано, й залиш кожного присутнього тут хворого, в Ім’я Ісуса Христа. Святі руки, які було відкуплено, бо вони вірять Слову і є атрибутами Божих думок, нині ті руки лежать один на одному. Ти не повинен тримати їх більше. В Ім’я Ісуса Христа — вийди!

553 Отож, в Ім’я Господа Ісуса, отож, Він тут. Його Слово каже, що Він тут. Ваша присутність і ваша віра каже про те, що ви є одним з представників. Це видно навіть по кожній з географічних одиниць виміру. Чи здатні ви розпізнати, що ви — відкуплені сини й доньки Бога? Ви впізнаєте, що *оце* ось — то ваш Дім? *Оце* ось є те місце, куди ви направляєтеся.

554 Ось чому ви прийшли сюди, ось чому ви прийшли до Христа, ви годуетесь Його Словом. І якщо ви маєте такий-от час тут, просто завдяки Його вираженим атрибутам, як же воно буде, коли ми попадемо в Його Присутність? О-о, то буде чудово! В кожного з вас є право уздоровлювати хворих, покладати свої руки на хворих. В кожного з вас є право христити.

555 Якщо хтось з присутніх тут не був охрищений в Ім'я Ісуса Христа, доступ до басейну відкритий.

556 Це єдине, як у вас це вийде, угу, правильно — через послух кожному Слову. Пам'ятайте, один незначний аспект Слова, при початку, — це спричинило усякий гріх на землі. Ісус сказав: “Хто відніме одне Слово від Цього чи додасть одне слово до Цього — не увійде”. Як тільки він вчинить це, його ім'я видаляється з Книги.

557 І в Біблії нема жодного місця, щоб кого-небудь хоч раз христили у Церкві якось інакше, ніж у Ім'я Ісуса Христа. Якщо тебе не було охрищено таким чином, то краще виконай це.

558 “О-о, — скажеш ти, — в цьому нема жодної різниці”. Для Єви була.

559 Сатана сказав: “О-о, напевно, Бог, ти ж знаєш, що Бог. . .” Але для Нього була різниця. Він сказав так.

560 Він дав Петрові ключі від Царства, і те, що було обов'язкове у П'ятидесятницю, обов'язкове навіки. Ось чому Наречену було показано ще раз, вдруге; з останнього дня має бути викликано Церкву, саме так, як було у перший день. Дерево піднялося від коренів у Дерево-Наречену, подібно як було й того разу; знову Божий шедевр, — як я говорив дві неділі тому, — який буде забрано до Міста.

Благословить вас Бог. “Нині я вірю”.

561 Сатана зазнав поразки. Він знає. Він на землі, він ходить, як рикаючий лев. О-о, ще недовго, і прийде його кінець. Він знає свій час. Він ходить, як рикаючий лев.

562 Але, пам'ятайте, поруч стоїть Князь Миру; Величний, Божественний. Архітектор моєї істоти, Архітектор, Котрий збудував мене таким, який я є, Котрий збудував вас такими, якими ви є — перебуває тут. Якщо Архітектор, Котрий знає, як поставити будинок, його правильне місце, хто ж знатиме краще, ніж Архітектор? І Він перебуває тут, щоб довести Себе, що Він тут.

563 Отож, основа цього — то ваша віра. Вір, тільки вір!

Я йду в те прекрасне Місто,
Приготоване Господом для Своїх,
Де Відкуплені усіх віків
Співатимуть: “Слава”, — навколо Білого
Престолу.

Час від часу сумую за Небом (коли усе це
скінчиться),
За славою, що побачу я Там.
Що за радість прийде, як Спаситель прийме
В те прекрасне Місто золоте!

564 Пам'ятайте, сьогодні ввечері у церкві роздаватимуть причастя. Якщо ви ще будете тут у місті, захочете приїхати, ми будемо вам раді. Це пам'ятний знак того, що ми будемо їсти в один з днів разом з Ним.

565 Я люблю вас. Я не знаю, як це висловити. Я вважаю, що ви — сіль землі. І я чую про ваше поводження там у світі, й тоді це дає мені більшу впевненість у вас.

566 Але, подумайте, ця наша невеличка дружня групка в один з днів розділиться. Ми мріятимемо про це. Але якщо станеться так, що хтось з нас відійде до того, як ми зустрінемося знову, ми будемо...

Я зустріну тебе вранці, на березі ріки,
Як скорботи минуться усі;
Я стоятиму там, у відкритій брами,
При завершенні довгого дня.
Я зустріну тебе вранці, на березі ріки,
Часто я...?.. ріки, і, у схопленні, зустріну
давніх знайомих (я побачу тебе тоді, впізнаю
тебе).
Моя усмішка там скаже тобі, що то я,
Того ранку в тому Місті я зустріну тебе, в тому
квадратному Місті.

567 Вам подобається це? “Допоки зустрінемося!” Отож, піднімемося на ноги. *Ти візьми Ім'я Ісуса*, підіграйте нам.

568 Ви любите Його? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Він чудовий, хіба не так? [“Аміль”.] Чи вірите ви, що то є Правда? [“Аміль”.] Чи йдете ви туди, благодаттю Божою? [“Аміль”.] Допоки зустрінемося там:

Ти візьми Ім'я Ісуса,
Як свій щит у боротьбі,
І коли журба насяде,
Його Ім'я ти приклич.

Це все, що треба робити, допоки ми побачимося з вами знову. Добре.

Ти візьми Ім'я Ісуса,
Дитино скорбот та...

[Хтось каже: “Сьогодні ввечері?”—Ред.] Ні.

Мир і радість в ньому знайдеш,
Візьми його всюди, куди ти підеш.

Ім'я те — радість нам
На землі і в Небесах!
Ім'я те — радість нам
На землі і в Небесах!

569 Отож, мені довелося дещо пропустити в моєму Посланні. Колись, як Господь зволить, я ще приїду, й розберемо ті

“проспекти”, розглянемо це, розумієте, коли в нас буде побільше часу. Кричали, що я тут недостатньо довго. Сьогодні вийшло довго. Жарко. Але, отож, благословить вас Бог. Мені подобається такий спів.

⁵⁷⁰ Один з тутешніх сусідів сказав, якось увечері, коли вимкнули гучномовець на вулиці, сказав: “Мені так сподобалася Проповідь, але навіщо ви вимкнули той чудовий спів, розумієте, на вулиці?” Отож, сусіде, якщо сьогодні вранці ви слухаєте, думаю, що в нас найкращі сусіди у Джефферсонвіллі. Ми ставимо свої авто перед їхніми будинками, і все таке інше; вони нічого не кажуть про це; і ми й далі так робимо. Тож ми дякуємо їм нині.

⁵⁷¹ О-о, як чудово! Він є чудовий! Отож, Бог нехай буде з вами.

...радість нам
На землі і в Небесах!

Допоки зустрінемося...

⁵⁷² Схилимо наші голови. Всього за декілька хвилин пастор розпустить вас. Бог нехай буде з вами!

...ми зустрінемося біля ніг Ісуса (в тому
величному Місті, біля Престолу),
Допоки зустрінемося, допоки зустрінемося,
Бог нехай буде з тобою, допоки зустрінемося.

МАЙБУТНІЙ ДІМ НЕБЕСНОГО НАРЕЧЕНОГО ТА ЗЕМНОЇ НАРЕЧЕНОЇ UKR64-0802
(The Future Home Of The Heavenly Bridegroom And The Earthly Bride)

Це Послання, яке Брат Вілліам Марріон Брангам виклав англійською мовою у неділю вранці 2 серпня 1964 року у Скінії Брангама, у Джефферсонвіллі, штат Індіана, США, було перенесено на папір та надруковано англійською без скорочень. Цей український переклад видається й розповсюджується *безкоштовно* видавництвом "Voice Of God Recordings".

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

UKRAINIAN

©2010 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва "Voice Of God Recordings" є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org